

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 16

V LJUBLJANI, dne 22. aprila 1967

Cena 3 din

Leto XXIV

VSEBINA:

114. Odlok o razglasitvi ustavnih amandmajev z ustavnimi amandmaji.
115. Zakon o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji.
116. Zakon o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji.
117. Zakon o posebni arbitraži za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja.
118. Zakon o regionalnem prostorskem planiranju.
119. Zakon o urbanističnem planiranju.
120. Zakon o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena.
121. Zakon o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija.
122. Zakon o voznih olajšavah za skupinska potovanja mladine in otrok.
123. Zakon o kritju primanjkljajev, nastalih do leta 1966 v zdravstvenem zavarovanju kmetov.
124. Zakon o dopolnitvi zakona o prisilni izterjavi prispevkov in davkov občanov.
125. Zakon o odpravi republiške komisije za ugotovitev pokojninske dobe.
126. Odlok o soglasju k določitvi stopenj osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter prispevka za otroški dodatek.
127. Odlok o načrtu statističnih raziskovanj za leto 1967.
128. Odlok o zadolžitvi SR Slovenije, da se zagotovijo sredstva za nadomestilo za vozne olajšave za skupinska potovanja mladine in otrok v letu 1967.
129. Sklep o dopolnitvi republiške volilne komisije za volitve poslancev Skupščine Socialistične republike Slovenije.
130. Sklep o dopolnitvi republiške volilne komisije v Ljubljani za volitve odbornikov občinskih skupščin.
131. Sklep o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov Okrožnega sodišča v Murski Soboti.
132. Sklep o ustanovitvi in imenovanju iniciativnega odbora za konstituiranje republiške izobraževalne skupnosti.
133. Sklep o imenovanju predsednika in članov upravnega odbora cestnega sklada SR Slovenije.
134. Odločba o imenovanju predsednika in njegovega namestnika ter dveh članov in njunih namestnikov posebne arbitraže za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja.

114.

ODLOK

o razglasitvi ustavnih amandmajev

Na podlagi prve alineje 135. člena in 166. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 potem, ko so dali svoje mnenje o umestnosti predloga za spremembo ustave in se v celoti strinjali z njegovo vsebino Gospodarski zbor na seji dne 18. aprila 1967, Prosvetno-kulturni zbor na seji dne 20. aprila 1967, Socialno-zdravstveni zbor na seji dne 20. aprila 1967 in Organizacijsko-politični zbor na seji dne 18. aprila 1967 sprejela tale

o d l o k

Razglasijo se ustavni amandmaji, ki jih je sprejel Republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 20. aprila 1967.

Št. 011-29/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

USTAVNI AMANDMAJI

Ti ustavni amandmaji so sestavni del ustave SR Slovenije in začnejo veljati z dnem, ko so razglašeni.

Amandma I

Skupščina SR Slovenije voli na skupni seji vseh zborov deset članov delegacije SR Slovenije za Zvezni zbor (Zbor narodov).

Člane delegacije voli Skupščina SR Slovenije na predlog svoje komisije za volitve in imenovanja.

Za člana delegacije je lahko izvoljen vsak občan, ki ima splošno volilno pravico.

Člani delegacije v Zveznem zboru (Zboru narodov), ki niso poslanci, imajo pravico sodelovati pri delu Republiškega zbora Skupščine SR Slovenije.

Amandma II

Predlog za izvolitev ali razrešitev republiških sekretarjev ter drugih republiških funkcionarjev in članov organov upravljanja, ki jih po ustavi, po zakonu ali po drugem aktu Skupščine SR Slovenije voli Skupščina, daje Republiškemu zboru komisija za volitve in imenovanja potem, ko dobi mnenje Izvršnega sveta. Izvršni svet lahko sproži postopek za razrešitev posameznega od teh funkcionarjev oziroma članov organov upravljanja.

Predlog za izvolitev ali razrešitev predsednika in sodnikov Ustavnega sodišča SR Slovenije, Vrhovnega sodišča SR Slovenije ter predsednikov in sodnikov drugih sodišč, ki jih po zakonu voli in razrešuje Skupščina SR Slovenije, daje Republiškemu zboru komisija za volitve in imenovanja.

Republiškega javnega tožilca imenuje in razrešuje Republiški zbor na predlog komisije za volitve in imenovanja potem, ko dobi mnenje Izvršnega sveta. Izvršni svet lahko sproži postopek za njegovo razrešitev.

Amandma III

Pravico in dolžnost varovati ustavno ureditev (državna varnost) izvršuje SR Slovenija v skladu z zakonom.

Amandma IV

Zakon določi, kakšna večina je potrebna pri glasanju, da je sprejet predlog, o katerem se odloča na referendumu v občini.

Amandma V

Splošne volitve v občinske skupščine razpisuje predsednik Skupščine SR Slovenije.

115.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvedno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela.

ZAKON

o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Organizacija vzgoje in izobraževanja (v nadaljnjem besedilu: izobraževanje) v SR Sloveniji temelji na samoupravljanju delavcev vzgojnih in izobraževalnih zavodov (v nadaljnjem besedilu: izobraževalni zavodi) ter na neposrednem sodelovanju družbeno-političnih skupnosti, zainteresiranih delovnih organizacij in občanov.

Sistem financiranja izobraževanja prispeva k uresničevanju naslednjih družbenih ciljev:

— spodbuja in organizira osnovne nosilce družbenih interesov na področju izobraževanja v skupni skrbi in naporih ter v skupni odgovornosti za napredek sistema izobraževanja v občini in v SR Sloveniji;

— zagotavlja samostojno materialno osnovo samoupravljanja na področju izobraževanja in spodbuja samoupravne organe izobraževalnih zavodov k čim racionalnejši uporabi družbenih sredstev in čim kvalitetnejšemu delu izobraževalnih zavodov;

— zagotavlja čim neposrednejši vpliv in vzajemno sodelovanje osnovnih nosilcev družbenih interesov pri oblikovanju in uresničevanju razvojne politike na področju izobraževanja;

— zagotavlja stalnost financiranja osnovnih nalog izobraževalnih zavodov po enotnih merilih, medtem ko se bodo druge naloge na področju izobraževanja financirale iz proračunov družbeno-političnih skupnosti ter na podlagi pogodbenih odnosov med izobraževalnimi skupnostmi in zavodi na eni strani ter zainteresiranimi delovnimi organizacijami na drugi strani.

2. člen

Za uresničevanje družbene vloge izobraževanja, neposredno povezovanje dejavnosti izobraževalnih zavodov s potrebami gospodarstva in družbenih služb, odločanje o delitvi družbenih sredstev za izobraževanje in za obravnavanje drugih vprašanj s področja izobraževanja, ki imajo skupen in splošen pomen, se v skladu s tem zakonom ustanavljajo izobraževalne skupnosti.

3. člen

Za nadaljnji razvoj družbenoekonomskih odnosov na področju izobraževanja na temeljih samoupravljanja in za napredek dejavnosti na tem področju določa ta zakon, kako se zagotavljajo finančna sredstva za dejavnosti in stabilen razvoj materialne osnove izobraževanja, kako se ta sredstva upravljajo in kako se te dejavnosti usklajujejo z drugimi področji družbenega dela.

4. člen

Sredstva za izobraževanje se oblikujejo iz stalnih in obveznih virov in iz drugih virov.

5. člen

Stalni in obvezni viri sredstev za izobraževanje so:

1. posebni prispevek iz osebnega dohodka občanov (prispevek za izobraževanje);
2. del občinskega in republiškega davka od prometa blaga na drobno;
3. drugi viri sredstev za izobraževanje, določeni z zakonom.

6. člen

Če sredstva iz prejšnjega člena ne zadoščajo za dejavnosti in razvoj materialne osnove izobraževanja na območju ustrezne družbeno-politične skupnosti, zagotovi ta skupnost iz svojih dohodkov izobraževalni skupnosti dopolnilna sredstva v skladu s svojimi obveznostmi, katere ji nalagata ustava in zakon.

Za financiranje izobraževalnih dejavnosti na območju občine, ki v skladu z gospodarsko zmogljivostjo prebivalstva ne more zagotoviti zadostnih sredstev za tiste izobraževalne dejavnosti, za katere je po ustavi in zakonu dolžna zagotoviti sredstva, se v skladu s tem zakonom zagotavljajo posebna dopolnilna sredstva (35. člen).

7. člen

Viri sredstev za izobraževanje so tudi:

1. sredstva, ki jih delovne organizacije in druge družbeno pravne osebe ter državni organi namenijo za dejavnosti in za razvoj izobraževanja iz sredstev, s katerimi sami razpolagajo;
2. sredstva, ki jih občani kot samoprispevek ali prostovoljno dajejo za izobraževanje;
3. sredstva, ki si jih izobraževalni zavodi pridobijo z opravljanjem svoje dejavnosti.

8. člen

Sredstva za izobraževanje iz virov, ki so določeni v 5. in 6. členu tega zakona, so sredstva ustrezne izobraževalne skupnosti in se stekajo v sklad te skupnosti.

Sredstva za izobraževanje iz 1. in 2. točke prejšnjega člena se lahko vlagajo v sklad ustrezne izobraževalne skupnosti ali pa se dajejo neposredno izobraževalnim zavodom.

II. IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI

1. Ustanavljanje in delovno področje

9. člen

V SR Sloveniji se ustanovijo temeljne izobraževalne skupnosti za območje občine in izobraževalna skupnost SR Slovenije za območje republike (v nadaljnjem besedilu: republiška izobraževalna skupnost).

Po sporazumu med zainteresiranimi organi in organizacijami se lahko ustanovijo temeljne izobraževalne skupnosti tudi za območje več občin.

Temeljne izobraževalne skupnosti lahko sporazumno sodelujejo pri opravljanju določenih skupnih nalog. morajo pa v skladu s tem zakonom skupno financirati srednje šole in domove za učence teh šol ter prosvetno

pedagoško službo v skladu z zakonom o prosvetno pedagoški službi (Uradni list SRS, št. 7-42/65).

Za eno ali več dejavnosti gospodarstva in družbenih služb oziroma za več delovnih organizacij se lahko ustanovijo posebne izobraževalne skupnosti.

10. člen

Izobraževalna skupnost je samoupravna organizacija.

Izobraževalna skupnost je pravna oseba.

11. člen

Izobraževalno skupnost sestavljajo občani, izobraževalni zavodi, delovne organizacije v gospodarstvu in v družbenih službah ter druge zainteresirane organizacije.

12. člen

Izobraževalne skupnosti:

- skrbijo za organiziranje in za razvoj izobraževalnih dejavnosti;
- sodelujejo z družbeno-političnimi skupnostmi in delovnimi organizacijami pri sprejemanju načrtov in programov o razvoju izobraževanja, pri usmerjanju razvoja mreže in zmogljivosti izobraževalnih zavodov in pri drugih vprašanjih, pomembnih za razvoj izobraževanja;
- skrbijo za neposredno povezovanje dejavnosti izobraževalnih zavodov s potrebami delovnih organizacij s področja gospodarstva in družbenih služb;
- skrbijo za zagotavljanje sredstev za dejavnost in krepitev materialne osnove izobraževanja;
- upravljajo pripadajoča jim sredstva;
- določajo, katere dejavnosti in razvoj katerih materialnih osnov za izobraževanje bodo financirale (program izobraževalne skupnosti);
- določajo po določenih normativih merila za delitev sredstev v skladu s splošnimi predpisi o zavodih;
- odločajo o delitvi sredstev skupnosti;
- sodelujejo med seboj pri vprašanju skupnega in splošnega pomena;
- obravnavajo druga vprašanja s področja izobraževanja, ki imajo splošen in skupen pomen.

Republiška izobraževalna skupnost tudi podpira sodelovanje izobraževalnih skupnosti na svojem območju in njihovo sodelovanje z izobraževalnimi skupnostmi iz drugih republik ter obravnava vprašanja, ki so skupnega in splošnega pomena za izobraževanje na območju SR Slovenije.

Republiška izobraževalna skupnost skrbi za usklajevanje pogojev za delo in razvoj izobraževalnih dejavnosti s tem, da določa enotne osnove meril za financiranje dejavnosti izobraževalnih zavodov in s tem, da v skladu s tem zakonom zagotavlja temeljnimi izobraževalnim skupnostim posebna dopolnilna sredstva.

13. člen

Izobraževalna skupnost daje soglasje k ustanovitvi izobraževalnega zavoda, katerega dejavnost naj se v skladu s tem zakonom financira iz njenih sredstev.

K ustanovitvi izobraževalnega zavoda s področja srednjega šolstva dajeta soglasje ustrezna izobraževalna skupnost, ki naj v skladu s tem zakonom financira dejavnost tega zavoda, in republiška izobraževalna skupnost.

Izobraževalna skupnost lahko predlaga pristojnemu organu, da v skladu s posebnimi predpisi odloči o

prenehanju izobraževalnega zavoda, katerega dejavnost se financira iz njenih sredstev.

14. člen

Priprave za ustanovitev izobraževalne skupnosti opravlja iniciativni odbor.

Iniciativni odbor za ustanovitev temeljne izobraževalne skupnosti imenuje občinska skupščina.

Ce naj se temeljna izobraževalna skupnost ustanovi za območje več občin (drugi odstavek 9. člena), imenujejo iniciativni odbor prizadete občinske skupščine sporazumno.

Iniciativni odbor za ustanovitev posebne izobraževalne skupnosti imenujejo zainteresirane delovne organizacije oziroma ustrezna združenja gospodarskih organizacij oziroma družbenih služb.

Iniciativni odbor za ustanovitev republiške izobraževalne skupnosti imenuje Skupščina SR Slovenije.

15. člen

Iniciativni odbor pripravi in organizira ustanovno skupščino izobraževalne skupnosti, pripravi osnutek začasnega statuta izobraževalne skupnosti in osnutek poslovnika o delu ustanovne skupščine ter skliče ustanovno skupščino izobraževalne skupnosti.

16. člen

Ustanovna skupščina sprejme sklep o ustanovitvi izobraževalne skupnosti, začasni statut in poslovnik o svojem delu ter izvoli začasni izvršni odbor.

2. Organi upravljanja

17. člen

Izobraževalna skupnost ima skupščino in izvršni odbor.

Skupščina izobraževalne skupnosti je najvišji organ upravljanja izobraževalne skupnosti.

18. člen

Skupščino temeljne izobraževalne skupnosti sestavljajo predstavniki občanov, izobraževalnih zavodov, delovnih organizacij v gospodarstvu in družbenih službah, drugih zainteresiranih organizacij ter predstavniki občine z območja temeljne izobraževalne skupnosti.

Več kot polovico članov skupščine temeljne izobraževalne skupnosti sestavljajo člani, ki niso predstavniki izobraževalnih zavodov.

19. člen

Skupščino posebne izobraževalne skupnosti sestavljajo predstavniki zainteresiranih delovnih in drugih organizacij in njihovih združenj, predstavniki izobraževalnih zavodov, katerih dejavnost financira ta skupnost, in predstavniki republiške izobraževalne skupnosti.

Več kot polovico članov skupščine posebne izobraževalne skupnosti imenujejo delovne organizacije s področja gospodarstva oziroma družbenih služb, za katerih potrebe izobražujejo kadre izobraževalni zavodi, ki jih financira ta skupnost.

20. člen

Skupščino republiške izobraževalne skupnosti sestavljajo predstavniki temeljnih in posebnih izobraževalnih skupnosti v SR Sloveniji, predstavniki izobraže-

valnih zavodov, ki jih financira ta skupnost, predstavniki združenj izobraževalnih zavodov, predstavniki združenj delovnih organizacij v gospodarstvu in družbenih službah, predstavniki drugih zainteresiranih organizacij ter predstavniki SR Slovenije, ki jih imenuje Skupščina SR Slovenije.

21. člen

Mandatna doba članov skupščine izobraževalne skupnosti traja štiri leta. Vsako drugo leto se polovica članov voli na novo.

22. člen

Skupščina izobraževalne skupnosti opravlja naslednje naloge:

- sprejema statut in druge splošne akte;
- obravnava vprašanja, ki zadevajo organizacijo in razvoj izobraževalnih dejavnosti na območju izobraževalne skupnosti;
- sprejema letni in večletni program financiranja izobraževalne dejavnosti in razvoja materialne baze izobraževanja;
- odloča o uporabi in osnovni razdelitvi sredstev izobraževalne skupnosti;
- sprejema po normativih, ki so določeni z zakonom in drugimi predpisi, merila za delitev sredstev za izobraževanje;
- sprejema finančni načrt in zaključni račun;
- odloča o najemanju kreditov za izobraževalno skupnost in o odobranju kreditov iz sredstev izobraževalne skupnosti;
- odloča o združevanju svojih sredstev s sredstvi drugih izobraževalnih skupnosti za financiranje skupnih nalog;
- odloča o sodelovanju z drugimi izobraževalnimi skupnostmi, delovnimi in drugimi organizacijami ter organi pri vprašanjih skupnega pomena;
- ustanavlja posebna telesa (sekcije, komisije idr.) za opravljanje določenih nalog;
- obravnava poročila o delu izobraževalne skupnosti in njenih organov;
- voli izvršni odbor izmed svojih članov;
- voli predsednika skupščine izobraževalne skupnosti;
- opravlja druge naloge, določene s tem zakonom in s statutom skupnosti.

23. člen

Izvršni odbor opravlja zlasti te naloge:

- skrbi za izvrševanje sklepov in splošnih aktov skupščine;
- skrbi za izvrševanje finančnega načrta;
- pripravlja predloge statuta in drugih splošnih aktov, ki jih sprejema skupščina, predlog programa financiranja in razvoja izobraževalne dejavnosti, predlog finančnega načrta in zaključnega računa ter predlog meril za razdelitev sredstev in osnov za sklepanje pogodb;
- opravlja neposredno delitev sredstev posameznim uporabnikom na podlagi meril, ki jih določi skupščina;
- sklepa pogodbe z izobraževalnimi zavodi, s prosvetno pedagoško službo in z drugimi organizacijami, ki opravljajo dejavnost oziroma naloge za potrebe skupnosti na podlagi sklepov skupščine izobraževalne skupnosti;

- nadzoruje uporabo sredstev, danih izobraževalnim zavodom na podlagi pogodb;
- skrbi za pravilno opravljanje strokovne in administrativne službe za izobraževalno skupnost;
- opravlja druge naloge, ki mu jih poveri skupščina ali, ki so določene s statutom.

24. člen

Izobraževalna skupnost ima statut.

S statutom izobraževalne skupnosti se določijo: naloge izobraževalne skupnosti; njeni organi, njihova sestava in število članov ter način izvolitve, njihovo delovno področje, način dela in njihova medsebojna razmerja, posebna telesa za posamezna vprašanja iz njenega delovnega področja (sekcije, komisije ipd.); merila in način delitve sredstev, ki pripadajo skupnosti; opravljanje strokovnih, finančnih in administrativnih zadev za potrebe izobraževalne skupnosti; način obveščanja javnosti o njenem delu in način sprejemanja njenih splošnih aktov ter druga vprašanja, ki imajo pomen za uresničevanje njenih nalog.

III. SREDSTVA ZA IZOBRAŽEVANJE

a) Oblikovanje sredstev iz obveznih in stalnih virov

25. člen

Občani plačujejo občinski in republiški prispevek za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja ter občinski prispevek za izobraževanje iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, od samostojnega opravljanja obrti in drugih gospodarskih dejavnosti, od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev ter od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav.

26. člen

Občinski in republiški prispevek za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja se predpisujeta za iste zavezance in od istih osnov, od katerih se plačuje prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja po temeljnem zakonu o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SFRJ, št. 32-452/64 in 52-613/66).

Stopnjo občinskega prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja določi občinska skupščina. Stopnja se določi proporcionalno od osnove iz prejšnjega odstavka.

27. člen

Občinski prispevek za izobraževanje iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, od samostojnega opravljanja obrti in drugih gospodarskih dejavnosti, od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev ter od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, je del občinskega prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, od samostojnega opravljanja obrti in drugih gospodarskih dejavnosti, od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev ter od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po temeljnem zakonu o prispevkih in davkih občanov.

28. člen

Stopnja republiškega prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja se določi s posebnim zakonom.

Z zakonom iz prejšnjega odstavka se določijo tudi najnižje stopnje občinskega prispevka za izobraževanje iz drugega odstavka 26. člena in najnižji del občinskega prispevka za izobraževanje iz 27. člena tega zakona.

29. člen

Del republiškega davka od prometa blaga na drobno (2. točka 5. člena tega zakona) se določi s posebnim zakonom.

Del občinskega davka od prometa blaga na drobno (2. točka 5. člena tega zakona) določi občinska skupščina.

Z zakonom se določi najnižji delež občinskega davka od prometa blaga na drobno, ki ga morajo občinske skupščine po prejšnjem odstavku nameniti za izobraževanje.

30. člen

Če se ustanovi temeljna izobraževalna skupnost za območje več občin, se sredstva, ki jih zagotavlja posamezna občina temeljni izobraževalni skupnosti po 5. členu in po prvem odstavku 6. člena tega zakona, uporabijo za financiranje tistih izobraževalnih dejavnosti, ki se izvajajo na območju te občine.

Občine z območja temeljne izobraževalne skupnosti se lahko dogovorijo, da se bodo sredstva, ki jih zagotavljajo izobraževalni skupnosti po prejšnjem odstavku, uporabljala za skupno financiranje izobraževalnih dejavnosti na celotnem območju temeljne izobraževalne skupnosti.

b) Združevanje amortizacijskih sredstev

31. člen

Da bi se smotrno uporabljala sredstva amortizacije nepremičnin izobraževalnih zavodov, se del teh sredstev v višini, ki bo določena s posebnim zakonom, obvezno združuje v skladu izobraževalne skupnosti, ki neposredno financira izobraževalne zavode.

Izobraževalni zavodi lahko združujejo v skladu izobraževalne skupnosti tudi tisti del sredstev amortizacije nepremičnin, s katerimi sami razpolagajo. Za ta del sredstev sklenejo z izobraževalno skupnostjo pogodbo glede rokov vračila in obresti.

32. člen

Izobraževalna skupnost uporablja sredstva iz prejšnjega člena kot kreditna sredstva, namenjena za nadomestilo dotrajanih zgradb in za razširjenje materialne osnove izobraževanja.

S splošnim aktom izobraževalne skupnosti se določijo pogoji za dodeljevanje in vračanje kreditov iz sredstev, določenih v prejšnjem odstavku, ter način vračanja teh sredstev izobraževalnim zavodom.

33. člen

Izobraževalne skupnosti vodijo sredstva iz 31. člena tega zakona na posebnem računu po posameznih izobraževalnih zavodih.

Izobraževalna skupnost mora vrniti izobraževalnemu zavodu njegova sredstva iz prvega odstavka 31. člena, ko preteče deset let od dneva vložitve sredstev v sklad izobraževalne skupnosti.

c) Razporeditev sredstev

34. člen

Temeljni izobraževalni skupnosti pripadajo sredstva za izobraževanje, ki se oblikujejo na njenem območju iz občinskega prispevka za izobraževanje po drugem odstavku 26. člena in po 27. členu tega zakona, del občinskega davka od prometa blaga na drobno po 29. členu tega zakona ter sredstva po 1. in 2. točki 7. člena tega zakona.

35. člen

Če temeljna izobraževalna skupnost s sredstvi iz obveznih in stalnih virov po 5. členu in z dopolnilnimi sredstvi občine po prvem odstavku 6. člena tega zakona ne more zagotoviti financiranja dejavnosti osnovnih šol in dejavnosti posebnih osnovnih šol za otroke z motnjami v duševnem razvoju, ji republiška izobraževalna skupnost zagotovi v smislu drugega odstavka 6. člena in tretjega odstavka 12. člena tega zakona posebna dopolnilna sredstva v skladu z merili in pogoji, ki jih določi republiška izobraževalna skupnost v soglasju s Skupščino SR Slovenije, in sicer v višini stroškov, ki ustrezajo vzgojno izobraževalnim nalogam po zakonu o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 7-43/65).

Pri merilih in pogojih za določanje posebnih dopolnilnih sredstev temeljnim izobraževalnim skupnostim po prejšnjem odstavku mora republiška izobraževalna skupnost upoštevati zlasti:

- gospodarsko zmogljivost prebivalstva in proračunska potrošnja na prebivalca v občini,
- razmerje med sredstvi za izobraževanje in proračunska potrošnja občine,
- število šoloobveznih otrok,
- stopnjo občinskega prispevka za izobraževanje (drugi odstavek 26. člena), del občinskega prispevka za izobraževanje (27. člen) in del občinskega davka od prometa blaga na drobno (drugi odstavek 29. člena), ki jih je določila občinska skupščina,
- razmerja med osebnimi in materialnimi izdatki v izobraževalnih zavodih na območju temeljne izobraževalne skupnosti,
- višino osebnih dohodkov učiteljev po stopnjah izobrazbe in stopnjah izobraževalnih zavodov,
- obveznosti do srednjega šolstva in prosvetno pedagoške službe (42. člen).

Če je temeljna izobraževalna skupnost ustanovljena za območje več občin, ji zagotavlja republiška izobraževalna skupnost dopolnilna sredstva v skladu z merili in pogoji iz prejšnjega odstavka za financiranje izobraževalnih dejavnosti na območju tiste občine, ki temeljni izobraževalni skupnosti ni mogla zagotoviti potrebnih sredstev.

36. člen

Republiški izobraževalni skupnosti pripadajo sredstva za izobraževanje, ki se oblikujejo iz republiškega prispevka za izobraževanje po prvem odstavku 28. člena tega zakona, del republiškega davka od prometa blaga na drobno po 29. členu tega zakona ter sredstva po 1. in 2. točki 7. člena tega zakona.

Če republiški izobraževalni skupnosti sredstva iz obveznih in stalnih virov ne zadoščajo za kritje obveznosti po tem zakonu, ji določi Skupščina SR Slovenije dopolnilna sredstva iz republiških proračunskih sredstev.

37. člen

Posebni izobraževalni skupnosti pripada poleg sredstev, ki jih ji zagotovijo delovne organizacije, tudi del sredstev od republiškega prispevka za izobraževanje, ki ga po tem zakonu plačujejo delovni ljudje teh organizacij. Ta del sredstev se določi v skladu z obsegom, vrsto in kvaliteto dejavnosti izobraževalnih zavodov, ki jih financira posebna izobraževalna skupnost.

Ce posebna izobraževalna skupnost v soglasju z republiško izobraževalno skupnostjo organizira izobraževanje kadrov tudi za širše potrebe, ji republiška izobraževalna skupnost zagotovi sredstva za ta del njene dejavnosti.

Medsebojne obveznosti iz prejšnjih odstavkov se urejajo s pogodbo.

Ce je posebna izobraževalna skupnost organizirana za dve ali več republik, se ta skupnost v sodelovanju z republiško izobraževalno skupnostjo sporazume z ustreznimi izobraževalnimi skupnostmi v drugih republikah o delu sredstev, ki ji pripada.

38. člen

Delovnim organizacijam, ki v skladu s pogoji, določenimi na podlagi zakona, neposredno organizirajo in financirajo izobraževanje kadrov za svoje potrebe, zagotavlja ustrezna temeljna izobraževalna skupnost del sredstev, ki jih njihovi delovni ljudje po tem zakonu vplačujejo v sklad te skupnosti. Ta del se določi v skladu z vrsto, kvaliteto in obsegom izobraževalne dejavnosti.

Ce delovne organizacije iz prejšnjega odstavka v sporazumu s temeljno izobraževalno skupnostjo organizirajo in financirajo izobraževanje kadrov tudi za širše potrebe, jim temeljna izobraževalna skupnost zagotovi sredstva za ta del njihove dejavnosti.

Medsebojne obveznosti iz prejšnjih dveh odstavkov se urejajo s pogodbo.

39. člen

Ce odstopi družbeno-politična skupnost izobraževalni skupnosti del svojega rezervnega sklada za kritje potreb po obratnih sredstvih po osmem odstavku 96. člena temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31/64, 28/66 in 1/67), mora imeti izobraževalna skupnost odstopljena sredstva na posebnem računu.

č) Uporaba sredstev za izobraževanje

40. člen

Temeljna izobraževalna skupnost zagotavlja sredstva:

- za obvezno osnovno šolanje za učence s svojega območja;
- za šolanje otrok z motnjami v duševnem razvoju s svojega območja v posebnih osnovnih šolah;
- za izobraževanje v srednjih šolah in za vzgojo v domovih za učence teh šol;
- delovnim organizacijam, ki neposredno organizirajo in financirajo izobraževanje kadrov v skladu z 38. členom tega zakona;
- za vzgojo v vzgojno-varstvenih zavodih za predšolsko in osnovnošolsko mladino;
- za financiranje dejavnosti prosvetno-pedagoške službe v skladu z zakonom o prosvetno-pedagoški službi;

— za kritje prevoznih stroškov učencev osnovnih šol;

— za štipendije izredno nadarjenim učencem srednjih šol, ki nimajo dovolj materialnih sredstev za izobraževanje.

V skladu s sprejetimi programi za razvoj izobraževanja uporablja temeljna izobraževalna skupnost sredstva tudi:

- za sofinanciranje dejavnosti glasbenih šol;
- za sofinanciranje dopolnilnega izobraževanja in izobraževanja odraslih;
- za financiranje strokovnega izpopolnjevanja učiteljev in vzgojiteljev;
- za štipendije in posojila učencem in študentom, predvsem tistim, ki se pripravljajo na učiteljski poklic, ter učiteljem in vzgojiteljem, ki dopolnjujejo svojo strokovno izobrazbo;
- za pomoč pri oskrbi učencev v domovih za učence;
- za pomoč pri nabavi učbenikov in za pomoč pri šolski prehrani učencev v osnovnih šolah;
- za financiranje dejavnosti vzgojnih posvetovalnic;
- za druge potrebe na področju izobraževanja, ki jih določi statut izobraževalne skupnosti.

41. člen

Za financiranje dejavnosti srednjih šol in domov za učence teh šol, razen tistih, ki jih financirajo posebne izobraževalne skupnosti oziroma neposredno delovne organizacije, in za financiranje dejavnosti prosvetno-pedagoške službe (tretji odstavek 9. člena), zagotavljajo sredstva skupno temeljne izobraževalne skupnosti z območij, določenih s tem zakonom (67. člen).

Dejavnost izobraževalnega zavoda iz prejšnjega odstavka neposredno financira tista temeljna izobraževalna skupnost, na območju katere je ta zavod.

Temeljne izobraževalne skupnosti z določenih območij so dolžne prispevati sredstva za financiranje dejavnosti izobraževalnih zavodov in prosvetno-pedagoške službe iz prvega odstavka tega člena po ključu, ki v enaki meri upošteva sredstva, pripadajoča izobraževalnim skupnostim po 5. členu tega zakona, in višino sredstev za osebne dohodke v delovnih organizacijah na območju temeljne izobraževalne skupnosti, razen če se temeljne izobraževalne skupnosti drugače sporazumejo.

42. člen

Posebna izobraževalna skupnost zagotavlja sredstva za dejavnost srednjih šol in domov za učence teh šol, ki izobražujejo strokovne kadre za potrebe posameznih gospodarskih dejavnosti oziroma družbenih služb, za katere je bila ustanovljena posebna izobraževalna skupnost.

43. člen

Posebna izobraževalna skupnost glede na svoje možnosti in v skladu s sprejetimi programi za razvoj izobraževanja uporablja sredstva tudi za financiranje dopolnilnega izobraževanja in izobraževanja odraslih, za strokovno izpopolnjevanje učiteljev in vzgojiteljev, za štipendije in posojila učencem in študentom ter za druge potrebe na področju izobraževanja, ki jih določi statut izobraževalne skupnosti.

44. člen

Republiška izobraževalna skupnost zagotavlja:

- sredstva za financiranje izobraževalne in z njo povezane znanstveno-raziskovalne dejavnosti visokošolskih zavodov, ki jih je ustanovila SR Slovenija;

- dopolnilna sredstva temeljnim izobraževalnim skupnostim v skladu s 35. členom tega zakona;

- del sredstev posebnim izobraževalnim skupnostim v skladu s 37. členom tega zakona;

- sredstva za kritje razlike pri financiranju dejavnosti vzgojno varstvenih zavodov, osnovnih in srednjih šol z italijanskim oziroma madžarskim učnim jezikom in dvojezičnih vzgojno-varstvenih zavodov in osnovnih šol, za kolikor stroški izobraževanja na teh zavodih presegajo stroške izobraževanja na enakovrstnih izobraževalnih zavodih s slovenskim učnim jezikom v skladu z merili, ki jih določi republiška izobraževalna skupnost;

- sredstva za kritje stroškov za pouk italijanskega jezika v slovenskih osnovnih šolah na narodnostno mešanem območju občin Izola, Koper in Piran, ter za pouk madžarsčine na slovenskih šolah v občini Murska Sobota, ki je predpisan s predmetnikom, kolikor ta pouk presega predpisani predmetnik za druge istovrstne šole;

- sredstva za financiranje vzgojno-izobraževalne dejavnosti posebnih zavodov za usposabljanje otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ter vedenju, ki opravljajo to dejavnost za celotno območje SR Slovenije;

- sredstva za financiranje dejavnosti prosvetno-pedagoške službe iz republiške pristojnosti in prosvetno-pedagoške službe za šole z italijanskim oziroma madžarskim učnim jezikom ter za dvojezične šole;

- sredstva za sofinanciranje dejavnosti srednjih šol;

- sredstva za delno kritje prevoznih stroškov za učence srednjih šol in za študente visokošolskih zavodov v skladu s pogoji, ki jih določi republiška izobraževalna skupnost;

- sredstva za financiranje izobraževanja učencev in študentov iz drugih republik oziroma iz inozemstva v sodelovanju z izobraževalnimi skupnostmi drugih republik oziroma z zainteresiranimi organi in organizacijami.

V skladu s sprejetimi programi za razvoj izobraževalnih dejavnosti uporablja republiška izobraževalna skupnost sredstva tudi:

- za financiranje znanstveno-raziskovalnega dela na področju izobraževanja oziroma za proučevanje posameznih vprašanj s tega področja;

- za stipendije in posojila učencem in študentom;
- za strokovno izpopolnjevanje učiteljev in vzgojiteljev;

- za pomoč pri financiranju študentskih domov in menz;

- za radijske in televizijske šolske oddaje ter za proizvodnjo poučnega in šolskega filma;

- za financiranje drugih dejavnosti in nalog, ki so posebnega pomena za razvoj izobraževanja v republiki

45. člen

V skladu s sprejetimi programi razvoja izobraževanja skrbijo izobraževalne skupnosti skupaj z družbeno-političnimi skupnostmi za gradnjo, opremo in večja popravila objektov izobraževalnih zavodov. Razen

lastnih sredstev, ki jih dajejo v ta namen, zbirajo tudi sredstva od delovnih in drugih organizacij in občanov, ki jih ti dajejo prostovoljno ali kot samoprispevek.

46. člen

Za opravljanje eksperimentalnih dejavnosti in drugih posebnih nalog na področju izobraževanja lahko dajejo izobraževalne skupnosti posameznim izobraževalnim zavodom namenska sredstva.

47. člen

Izobraževalne skupnosti lahko dajejo garancijo za kredite, ki jih izobraževalni zavodi dobijo iz splošnih in posebnih kreditnih sredstev, iz pripadajočih jim sredstev lahko prispevajo udeležbo, ki je potrebna izobraževalnim zavodom, da morejo dobiti kredite pri poslovnih bankah in drugih dajalcih kreditov, in lahko s svojimi sredstvi krijejo razliko med obrestmi, s katerimi dajejo kredite poslovne banke, in obrestmi, s katerimi jih dajejo same iz avoijih sredstev.

48. člen

Izobraževalne skupnosti imajo obvezno rezervo.

V obvezno rezervo izobraževalne skupnosti se od 1. januarja 1968 dalje izloča vsako leto najmanj 2% od skupnih dohodkov skupnosti.

Obveznost izdvajanja sredstev v obvezno rezervo preneha, ko ta sredstva dosežejo višino 5% enoletnih dohodkov izobraževalne skupnosti, ponovno pa nastane, ko se sredstva obvezne rezerve zmanjšajo pod ta znesek.

Sredstva obvezne rezerve se uporabljajo, če se sredstva iz virov ne stekajo pravočasno v sklad izobraževalne skupnosti ali če se pojavijo večji nepredvideni izdatki.

S statutom izobraževalne skupnosti se podrobneje določi uporaba in upravljanje rezervnih sredstev.

IV. MEDSEBOJNA RAZMERJA

a) Razmerje med izobraževalno skupnostjo in izobraževalnim zavodom

49. člen

Izobraževalni zavod si pridobiva povračila za svoje dejavnosti iz sredstev izobraževalne skupnosti na podlagi programa in uspehov dela ter po merilih izobraževalne skupnosti.

Povračila, ki jih dobiva izobraževalni zavod od izobraževalne skupnosti za svojo dejavnost ter druga razmerja med izobraževalno skupnostjo in izobraževalnim zavodom se določajo s pogodbo v skladu s temeljnim zakonom o zavodih (Uradni list SFRJ, št. 5-35/65).

S pogodbo se zlasti določijo:

- vrsta in obseg dejavnosti izobraževalnega zavoda v skladu s predmetnikom, učnim načrtom in drugimi splošnimi akti;

- način ugotavljanja doseženih delovnih uspehov;

- način obračunavanja in plačevanja povračila;

- posledice, kadar ena izmed pogodbenih strank ne izpolnjuje pogodbe;

- način nagrajevanja posebnih uspehov izobraževalnega zavoda;

- druge medsebojne pravice in obveznosti.

Pogodba iz drugega odstavka tega člena se lahko sklene za eno ali več let, ali samo za izvršitev določenega programa.

50. člen

Ce izobraževalni zavod in temeljna izobraževalna skupnost ne moreta doseči sporazuma o višini povračila, odloči na zahtevo izobraževalnega zavoda ali izobraževalne skupnosti o spornem vprašanju skupščina občine, na katere območju je sedež izobraževalnega zavoda.

O sporu po prejšnjem odstavku med izobraževalnim zavodom in posebno izobraževalno skupnostjo odloči Gospodarska zbornica SR Slovenije, o sporu med izobraževalnim zavodom in republiško izobraževalno skupnostjo pa Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

O sporu iz prejšnjih odstavkov mora pristojni organ odločiti v 30 dneh od dneva, ko mu je bil spor predložen v odločitev.

Pred odločitvijo obravnava sporno vprašanje in predlaga rešitev skupna komisija, v katero imenujeta po enega člana izobraževalni zavod in izobraževalna skupnost, predsednika pa imenuje organ, ki je pooblaščen, da odloča o sporu.

Do odločitve o spornem vprašanju je izobraževalni zavod dolžan opravljati dejavnosti, za katere se ni mogel sporazumeti o povračilu. Glede pravic in obveznosti, ki nastanejo iz teh dejavnosti, veljajo do odločitve o spornem vprašanju določbe sporazuma, sklenjenega za prejšnje leto, razen če so ponujeni pogoji za tekoče leto za zavod ugodnejši.

b) Razmerja med izobraževalnimi skupnostmi

51. člen

Izobraževalne skupnosti sodelujejo med seboj pri reševanju zadev, ki so splošnega in skupnega pomena, zlasti pri usmerjanju razvoja mreže izobraževalnih zavodov ter pri usklajevanju meril za financiranje izobraževalnih dejavnosti.

Izobraževalne skupnosti se lahko sporazumeje, da skupno zagotovijo sredstva za financiranje posameznih izobraževalnih dejavnosti in za financiranje nalog, ki so skupnega pomena.

Izobraževalne skupnosti urejajo medsebojna razmerja tudi s pogodbami.

52. člen

Temeljne izobraževalne skupnosti, ki v skladu z 41. členom tega zakona financirajo dejavnost srednjih šol in domov za učence teh šol ter prosvetno pedagoško službo na območjih, določenih s tem zakonom, sporazumno:

1. sprejemajo merila za financiranje dejavnosti srednjih šol in domov za učence teh šol ter prosvetno pedagoške službe;

2. na podlagi sprejetih meril določijo delež, ki ga posamezne izobraževalne skupnosti prispevajo za financiranje srednjih šol in domov za učence teh šol ter način obračunavanja med izobraževalnimi skupnostmi;

3. dajo predloge za organizacijo in razvoj mreže srednjih šol na območju temeljnih izobraževalnih skupnosti.

Temeljne izobraževalne skupnosti lahko imenujejo skupen organ (svet) za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka. V tem svetu imajo temeljne izobraževalne skupnosti enako število svojih predstavnikov.

53. člen

Ce se v izobraževalnem zavodu izobražujejo učenci in študenti iz drugih republik, sklene izobraževalna skupnost oziroma delovna organizacija, ki financira dejavnost tega izobraževalnega zavoda, z ustrežno izobraževalno skupnostjo oziroma z zainteresirano delovno ali drugo organizacijo pogodbo o povračilu stroškov za izobraževanje teh učencev in študentov.

Ce se v izobraževalnem zavodu izobražujejo tuji državljani, zagotovi povračilo stroškov za njihovo izobraževanje republiška izobraževalna skupnost po dogovoru z zainteresiranimi organi oziroma organizacijami.

54. člen

O sporih med temeljnimi izobraževalnimi skupnostmi ter o sporih med temeljnimi izobraževalnimi skupnostmi in delovnimi organizacijami glede sredstev za izobraževanje (38. in 52. člen) odloča razsodišče. Predsednika razsodišča imenuje republiška izobraževalna skupnost, člane razsodišča pa imenujejo sporne stranke.

O sporih med temeljnimi izobraževalnimi skupnostmi in republiško izobraževalno skupnostjo ter o sporih med posebno izobraževalno skupnostjo in republiško izobraževalno skupnostjo glede sredstev, ki jih je republiška izobraževalna skupnost dolžna zagotoviti tem skupnostim v skladu s tem zakonom (35. in 37. člen) odloča razsodišče. Predsednika razsodišča imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, člane razsodišča pa imenujejo sporne stranke.

V razsodišča iz prejšnjih odstavkov imenuje vsaka sporna stranka enako število članov, vendar najmanj vsaka po dva člana.

Razsodišča iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo pred odločitvijo o sporu dobiti mnenje prizadetih občin oziroma Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, oziroma — če je ena od spornih strank posebna izobraževalna skupnost ali delovna organizacija (37. in 38. člen) — tudi mnenje Gospodarske zbornice SR Slovenije.

Odločba razsodišča iz prvega in drugega odstavka tega člena je dokončna.

Za postopek pred razsodiščem iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo splošni predpisi o razsodiščih.

c) Razmerje med izobraževalno skupnostjo in družbeno-politično skupnostjo

55. člen

Družbeno-politične skupnosti zagotavljajo izobraževalnim skupnostim na svojem območju splošne pogoje za uresničevanje njihovih nalog.

56. člen

Skupščina občine, za katero je ustanovljena temeljna izobraževalna skupnost:

- potrjuje statut temeljne izobraževalne skupnosti;
- daje soglasje k programu temeljne izobraževalne skupnosti;
- obravnava letno poročilo o delu ter mnenja in predloge temeljne izobraževalne skupnosti;
- obravnava finančni načrt in zaključni račun temeljne izobraževalne skupnosti;

— daje temeljnim izobraževalnim skupnostim priporočila za izvajanje sprejetih smernic za razvoj izobraževalnih dejavnosti ter za racionalno uporabo razpoložljivih sredstev;

— vabi predstavnike izobraževalne skupnosti na seje, na katerih razpravlja o razvoju in financiranju izobraževanja.

Če je temeljna izobraževalna skupnost ustanovljena za območje več občin, opravljajo zadeve iz prejšnjega odstavka skupščine vseh občin, za katerih območja je ta skupnost ustanovljena.

Skupščina SR Slovenije opravlja zadeve iz prvega odstavka tega člena v razmerju do republiške izobraževalne skupnosti.

Skupščina SR Slovenije opravlja zadeve iz prvega odstavka tega člena tudi v razmerju do posebnih izobraževalnih skupnosti, dobiti pa mora prej mnenje Gospodarske zbornice SR Slovenije oziroma ustrezne skupnosti delovnih organizacij s področja družbenih služb, ki prispevajo sredstva v sklad posebne izobraževalne skupnosti.

57. člen

Izobraževalna skupnost je dolžna obravnavati na svojih sejah pripombe, mnenja in priporočila pristojnih organov družbeno-politične skupnosti in jih obveščati o svojih sklepih oziroma stališčih.

58. člen

Zakonitost dela temeljne izobraževalne skupnosti nadzoruje pristojni upravni organ občine, v kateri ima skupnost sedež.

Če je temeljna izobraževalna skupnost ustanovljena za območje več občin, mora občinski upravni organ iz prejšnjega odstavka glede ugotovljenih nezakonitosti in storjenih ukrepov obvestiti pristojne upravne organe vseh občin, za katerih območja je ta skupnost ustanovljena.

Zakonitost dela republiške izobraževalne skupnosti in posebnih izobraževalnih skupnosti nadzoruje republiški sekretariat za prosveto in kulturo.

Skupščina družbeno-politične skupnosti, katere upravni organ nadzoruje zakonitost dela izobraževalne skupnosti, ima pravico zadržati izvršitev splošnega akta izobraževalne skupnosti, ki je v nasprotju z zakonom, drugim predpisom ali statutom izobraževalne skupnosti.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

Temeljne izobraževalne skupnosti in republiška izobraževalna skupnost se morajo ustanoviti do 31. maja 1967, financiranje izobraževalnih dejavnosti pa prevzamejo s 1. julijem 1967.

Posebne izobraževalne skupnosti prevzamejo financiranje izobraževalnih dejavnosti po tem zakonu s 1. januarjem 1968. V letu 1967 se izobraževalne dejavnosti s področja strokovnega šolstva financirajo še naprej v skladu s priporočilom za začasno financiranje strokovnega šolstva v SR Sloveniji v letu 1967 (Uradni list SRS, št. 42-232/66). Sredstva, ki jih delovne organizacije prispevajo za financiranje izobraževalne dejavnosti s področja strokovnega šolstva, se v letu 1967 dajejo temeljnim izobraževalnim skupnostim oziroma neposredno ustreznim izobraževalnim zavodom.

60. člen

Z dnem, ko pričnejo delati izobraževalne skupnosti, prenehajo skladi za šolstvo.

Skladi za šolstvo morajo sestaviti zaključni račun po stanju na dan 30. junija 1967. Vse pravice in obveznosti skladov prevzamejo družbeno-politične skupnosti, ki so jih ustanovile.

Družbeno-politične skupnosti lahko prenesejo aktiva skladov za šolstvo na izobraževalno skupnost.

61. člen

Sredstva za izobraževanje se v skladu s tem zakonom zagotavljajo temeljnim izobraževalnim skupnostim in republiški izobraževalni skupnosti od 1. julija 1967, posebnim izobraževalnim skupnostim pa od 1. januarja 1968.

62. člen

Za leto 1967 znaša stopnja republiškega prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja 1% od osnove po prvem odstavku 26. člena tega zakona. Za enak odstotek se za leto 1967 zniža stopnja republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja, ki je določena z zakonom o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks (Uradni list SRS, št. 36-364/65 in št. 6-36/67). Med sredstva za izobraževanje se steka v letu 1967 42,5% republiškega davka od prometa blaga na drobno (29. člen).

Občinske skupščine morajo v letu 1967 določiti najmanj takšno stopnjo občinskega prispevka za izobraževanje po drugem odstavku 26. člena tega zakona, tolikšen del občinskega prispevka za izobraževanje po 27. členu tega zakona in tolikšen del občinskega davka od prometa blaga na drobno po drugem odstavku 29. člena tega zakona, da bodo za financiranje dejavnosti iz 40. člena tega zakona zagotovljena sorazmerno najmanj za toliko višja sredstva, za kolikor se druga sredstva občinskega proračuna v letu 1967 povečajo. Če pa se sredstva v občinskem proračunu za leto 1967 ne povečajo, morajo biti zagotovljena najmanj tolikšna sredstva, kot so jih občinske skupščine zagotovile za te dejavnosti v letu 1966.

V povečanje občinskih proračunskih sredstev po prejšnjem odstavku se ne računajo sredstva, ki se stekajo v občinski proračun od prispevka za uporabo mestnega zemljišča.

63. člen

Posebna dopolnilna sredstva, ki jih republiška izobraževalna skupnost zagotavlja temeljnim izobraževalnim skupnostim po 35. členu tega zakona, so v letu 1967 zagotovljena občinam neposredno iz proračuna SR Slovenije po zakonu o določitvi dopolnilnih sredstev občinam (Uradni list SRS, št. 6-38/67).

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se zagotovi republiški izobraževalni skupnosti za dopolnjevanje temeljnih izobraževalnih skupnosti za leto 1967 najmanj 3.000.000 dinarjev iz sredstev rezerve po četrti alineji 4. člena zakona o določitvi dopolnilnih sredstev občinam.

Republiška izobraževalna skupnost mora določiti enotne osnove meril za financiranje dejavnosti izobraževalnih zavodov in merila in pogoje za dodeljevanje posebnih dopolnilnih sredstev temeljnim izobraževalnim skupnostim (35. člen) najpozneje do 31. decembra 1967.

64. člen

Občinske skupščine morajo določiti stopnjo občinskega prispevka za izobraževanje, del občinskega prispevka za izobraževanje in del občinskega davka od prometa blaga na drobno po tretjem odstavku 62. člena tega zakona najpozneje do 15. junija 1967.

65. člen

Dokler izobraževalne skupnosti ne sprejmejo meril za financiranje izobraževalnih dejavnosti in drugih nalog, oziroma dokler ne bodo sklenjene pogodbe o financiranju obveznih skupnih nalog izobraževalnih skupnosti, pripadajo izobraževalnim zavodom akontacije v višini najmanj poprečnih mesečnih zneskov, ki so jih dobivali v prvi polovici leta 1967, vendar ne manj kot v letu 1966.

66. člen

Glede obračunavanja in pobiranja, poročila, obresti, oprostitev, kazenskih ukrepov, pravnih sredstev in drugega, kar se nanaša na obračunavanje in pobiranje prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka, se primerno uporabljajo ustrezne določbe temeljnega zakona o prispevkih in davkih občanov.

67. člen

Za skupno financiranje srednjih šol in domov za učence teh šol ter prosvetno pedagoške službe v skladu z 41. in 52. členom tega zakona se določijo naslednja območja:

1. občine: Brežice, Celje, Krško, Laško, Mozirje, Sevnica, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Žalec;

2. občine: Ajdovščina, Ilirska Bistrica, Izola, Koper, Nova Gorica, Piran, Postojna, Sežana in Tolmin;

3. občine: Cerklja, Domžale, Grosuplje, Hrastnik, Idrija, Kamnik, Kočevje, Litija, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Center, Ljubljana-Moste-Polje, Ljubljana-Šiška, Ljubljana-Vič-Rudnik, Logatec, Ribnica, Trbovlje, Vrhnika in Zagorje ob Savi;

4. občine: Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin;

5. občine: Lenart, Maribor, Ormož, Ptuj in Slovenska Bistrica;

6. občine: Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer in Murska Sobota;

7. občine: Črnomelj, Metlika, Novo mesto in Trebnje;

8. občine: Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec.

Temeljne izobraževalne skupnosti lahko sporazumno spremenijo območja iz prejšnjega odstavka.

68. člen

Ta zakon se ne nanaša na zagotavljanje sredstev za dejavnosti in razvoj izobraževalnih zavodov, ki se ustanovljajo za Jugoslovansko ljudsko armado in organe za notranje zadeve.

69. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v "Uradnem listu SRS".

Št. 402-67/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

116.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 150. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Socialno-zdravstvenega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta zakon ureja izvajanje tistega dela zdravstvene varstva, ki je z zakoni in z drugimi predpisi naloženo zdravstveni službi.

Organizacija zdravstvene službe po tem zakonu obsega celokupnost vseh zdravstvenih zavodov, ki po svojih organiziranih kadrovskih in materialnih zmogljivostih opravljajo zdravstvene dejavnosti z namenom, da z uporabo medicinske znanosti zagotavljajo varstvo, izboljšanje in ohranitev zdravja.

Zdravstvene dejavnosti, ki jih opravlja zdravstvena služba, so posebnega družbenega pomena.

II. ZDRAVSTVENI ZAVODI

1. Vrste in splošne določbe o zdravstvenih zavodih

2. člen

Zdravstveno službo v SR Sloveniji opravljajo tele vrste samostojnih zdravstvenih zavodov: zdravstveni domovi, bolnišnice, zavodi za zdravstveno varstvo, specialni zavodi in inštituti, naravna zdravilišča in lekarnice.

Samostojni zdravstveni zavodi lahko za opravljanje zdravstvene službe ustanovijo oziroma organizirajo le take delovne enote in službe, ki po njihovem delu spadajo v osnovno dejavnost zdravstvenega zavoda ali ki to dejavnost dopolnjujejo. Za ustanovitev in odpravo takih delovnih enot oziroma služb je potrebno soglasje pristojnega zdravstvenega centra.

3. člen

Pri izvajanju zdravstvenega varstva sodelujejo zdravstveni zavodi z občani, družbeno-političnimi skupnostmi, s skupnostmi socialnega zavarovanja, z zdravstveno službo Jugoslovanske ljudske armade, z Jugoslovanskim Rdečim križem, z gospodarskimi organizacijami ter z vzgojno-izobraževalnimi zavodi, s strokovnimi društvi in z družbenimi organizacijami.

4. člen

Zdravstveni zavodi morajo biti organizirani tako, da lahko dajejo prebivalstvu uspešno zdravstveno varstvo.

Medsebojna razmerja med zdravstvenimi zavodi temeljijo na vzajemnem strokovnem sodelovanju in na medsebojni strokovni pomoči.

5. člen

V primeru neposredne nevarnosti za življenje in zdravje večjega števila občanov lahko za zadeve zdravstva pristojni upravni organ odredi zdravstvenim zavodom ne glede na njihove redne naloge, da opravijo določene naloge in da neposredno izvajajo zdravstveno

varstvo na določenem območju. V ta namen jim zagotovi potrebna sredstva.

6. člen

Vsak zdravstveni zavod in vsak zdravstveni delavec mora v mejah svoje strokovne usposobljenosti dati vsakomur nujno zdravstveno pomoč (prvo pomoč), ne da bi smel za to zahtevati vnaprejšnje plačilo.

7. člen

Za smotrno in pravilno delo zdravstvenih zavodov skrbijo organi upravljanja in strokovni organi zdravstvenih zavodov ter njihovi zdravstveni in drugi delavci.

8. člen

V zdravstvenih domovih, v bolnišnicah, v zavodih za transfuzijo krvi, v lekarnah in v zdravstvenih zavodih, ki imajo v svoji sestavi reševalno postajo, dežji ali materinski dom, mora biti organizirana nepretrgana zdravstvena služba.

S splošnimi akti drugih zdravstvenih zavodov se lahko določi, da imajo tudi ti zdravstveni zavodi ali njihove posamezne zdravstvene delovne enote organizirano nepretrgano zdravstveno službo.

9. člen

Zdravstveni zavodi morajo omogočiti zdravstvenim šolam praktičen pouk učencev in študentov.

Strokovno izobraževanje učencev in študentov se lahko organizira le v zdravstvenih zavodih, ki izpolnjujejo pogoje, katere določi republiški zdravstveni center.

Razmerja med zdravstvenimi zavodi, v katerih se opravlja medicinski pouk, in učnim zavodom se ureja s pogodbo.

10. člen

Zdravstveni zavodi opravljajo svoje naloge po delovnem načrtu. Delovni načrt mora biti v skladu s programom zdravstvenega varstva.

11. člen

Statut zdravstvenega zavoda mora vsebovati tudi določbe o medsebojnem razmerju med bolniki in delavci zavoda, o sprejemanju in odpuščanju bolnikov, o načinu uveljavljanja pravice do proste izbire zdravnika oziroma drugih zdravstvenih delavcev, o bolnikovi pravici ugovora in o postopku zdravstvenega zavoda v zvezi s tem ter o drugih pravicah in dolžnostih bolnikov v zavodu.

2. Temeljne naloge in okvirna organizacija posameznih zdravstvenih zavodov

Zdravstveni domovi

12. člen

Zdravstveni dom opravlja zlasti te naloge: daje ambulantno in dispanzersko zdravstveno pomoč v zavodu in na bolnikovem domu; izvaja zdravstveno varstvo žena, dojenčkov, predšolskih otrok ter šolske in druge mladine; izvaja zdravstveno varstvo delavcev pri delu; izvaja zobozdravstveno varstvo; daje predloge za izboljšanje splošne higiene na javnih krajih

ter v prostorih, kjer se zbirajo ljudje; preprečuje in zatira nalezljive in druge bolezni; izvaja določene ukrepe glede klicnoščev; organizira patronažno službo; izvaja zdravstveno-prosvetno in zdravstveno-vzgojno delo ter opravlja druge dejavnosti v okviru svojih temeljnih nalog.

Za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka lahko zdravstveni dom ustanovi delovne enote oziroma organizira potrebne službe in sicer: splošne ambulante, dispanzerje, posvetovalnice, obratne ambulante, zobne ambulante, patronažno službo, nego bolnika na domu, higiensko-epidemiološko službo, reševalno postajo, službo za prvo pomoč in potrebne funkcionalne enote.

13. člen

Dispanzerji lahko opravljajo svoje naloge tudi za območje več zdravstvenih domov; o tem sklenejo zainteresirani zdravstveni domovi ustrezne dogovore.

14. člen

Območje, za katero se ustanovi zdravstveni dom, se določi ob upoštevanju patologije prebivalstva, geografskih razmer in prometnih zvez ter demografske in urbanistične zaokroženosti. Ni pa mogoče ustanoviti zdravstvenega doma za območje, ki šteje manj kot 40.000 prebivalcev.

V mestu, ki ima več kot 40.000 prebivalcev, je lahko le en zdravstveni dom.

Bolnišnice

15. člen

Bolnišnica opravlja zlasti te naloge: daje bolnikom specialistično zdravstveno pomoč in oskrbo pod stalnim strokovnim nadzorstvom; opravlja specialistično ambulantno službo in organizira specialistično zdravljenje v nebolnišničnih zavodih, če je potrebo po specialistični dejavnosti poprej ugotovil regionalni zdravstveni center; strokovno pomaga drugim zdravstvenim zavodom ter sodeluje z njimi zlasti pri izboljšanju diagnostike in pri izvajanju preventivnih ukrepov; strokovno usposablja in izpopolnjuje zdravstvene delavce; proučuje v sodelovanju z drugimi zdravstvenimi zavodi vzroke obolenj in umrljivosti ter predlaga pristojnim organom ukrepe, da se vzroki odpravijo.

Nebolnišnični zdravstveni zavodi ne morejo imeti oddelkov za stacionarno zdravljenje bolnikov.

Za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena lahko bolnišnica ustanovi delovne enote oziroma organizira potrebne službe in sicer: za stacionarno zdravljenje bolnikov, specialistične ambulante, dežji dom, materinski dom, lekarniško službo, reševalno postajo, službo za transfuzijo krvi, klinične laboratorije, prokturo in tudi druge strokovne delovne enote.

16. člen

Po svojem namenu so bolnišnice lahko: splošne bolnišnice za zdravljenje več vrst obolenj in specialne bolnišnice za zdravljenje posamezne vrste obolenj ali skupine sorodnih obolenj.

17. člen

Bolnišnice morajo ob odpustu bolnika obvestiti zdravnika, ki bolnika zdravi, o postopkih z bolnikom v bolnišnici in dati zdravniku ustrezna napotila za bolnikovo nadaljnje zdravljenje.

Zavodi za zdravstveno varstvo

18. člen

Zavodi za zdravstveno varstvo izvajajo ukrepe za napredek splošnega zdravstvenega in higienskega stanja prebivalstva in imajo zlasti te naloge: spremljajo zdravstveno stanje prebivalstva in higienske razmere, zbirajo o tem podatke in jih analizirajo; proučujejo in odkrivajo vzroke obolenj ter izvajajo dezinfekcije, dezinsekcije in deratizacije; izvajajo ukrepe za napredek splošne, komunalne, šolske in mentalne higijene, higijene dela in prehrane; organizirajo in usmerjajo zdravstveno prosvetno in vzgojno delo ter opravljajo laboratorijske preglede s področja svoje dejavnosti.

Za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka lahko zavod za zdravstveno varstvo ustanovi delovne enote oziroma organizira potrebne službe.

Zavod za zdravstveno varstvo lahko ustanovi za širša območja, ki imajo socialno-zdravstvene posebnosti, tudi določene delovne enote zunaj svojega sedeža, če to zahteva epidemiološko in higiensko stanje prebivalstva.

Za ustanovitev zavoda za zdravstveno varstvo in delovne enote iz prejšnjega odstavka je potrebno prejšnje soglasje republiškega zdravstvenega centra.

19. člen

Zavod SRS za zdravstveno varstvo opravlja naloge iz prvega odstavka prejšnjega člena, če imajo le-te splošen pomen za območje SR Slovenije; proučuje metode dela in jih posreduje zavodom za zdravstveno varstvo in drugim zdravstvenim zavodom; opravlja znanstveno-raziskovalno in pedagoško delo s področja socialno-medicinskih in higiensko-epidemioloških ved in opravlja druge naloge, ki so mu naložene s predpisi oziroma ki jih je prevzel z dogovori z drugimi organi in organizacijami.

Specialni zavodi in inštituti

20. člen

Specialni zavodi in inštituti opravljajo naloge za potrebe več ali samo določenih zdravstvenih dejavnosti ter na teh področjih izvajajo tudi raziskovalno in pro- učevalno delo.

Specialni zavodi in inštituti morajo strokovno metodološko pomagati drugim zavodom na področju svoje dejavnosti, spremljati njihovo delo in uvajati v prakso izsledke svojih proučevanj.

Specialni zavodi in inštituti se ustanovijo za potrebe vse SR Slovenije; z zakonom o ustanovitvi se določijo njihove naloge.

Naravna zdravilišča

21. člen

Naravna zdravilišča so zdravstveni zavodi, ki z uporabo naravnih zdravilnih sredstev (voda, klima itd.) zdravijo in medicinsko rehabilitirajo bolnike, dajejo zdravstveno ogroženim in rekonvalescentom zdravstveno pomoč in oskrbo pod stalnim zdravniškim nadzor- stvom ter preprečujejo obolenja.

Poleg naravnih zdravilnih sredstev uporabljajo naravna zdravilišča tudi fizioterapevtska in druga sodobna terapevtska sredstva.

Za opravljanje svojih nalog ustanovijo naravna zdravilišča delovne enote oziroma organizirajo službe,

in sicer: bolnišnični oddelek, fizioterapijo, rehabilita- cijo, zalogo zdravil in potrebne laboratorije.

Naravna zdravilišča so organizirana in delajo po določbah zakona o naravnih zdravilnih sredstvih in o naravnih zdraviliščih (Uradni list SRS, št. 36-199/64) in na njegovi podlagi izdanih predpisov. Če v teh predpisih ni drugačnih določb, se tudi za naravna zdravilišča neposredno uporabljajo določbe tega za- kona.

Lekarne

22. člen

Lekarne so zdravstveni zavodi, ki nabavljajo, iz- delujejo in preizkušajo zdravila in sredstva za zdrav- ljenje, izdajajo in prodajajo zdravila ter oskrbujejo z zdravili prebivalstvo, zdravstvene zavode in druge de- lovne organizacije.

Lekarne lahko za dopolnitev svojih osnovnih na- log izdelujejo, izdajajo in prodajajo v skladu z ustrez- nimi predpisi predmete za osebno higieno in sanitetni material.

Lekarne morajo imeti stalno na zalogi krajevnim potrebam primerne količine in vrste zdravil, sredstev za zdravljenje in sredstev za varstvo zdravja.

Lekarne se ustanavljajo za območja, ki jih določa regionalni zdravstveni center, in lahko ustanovijo zu- naj svojega sedeža lekarniške postaje in zaloge (depo) zdravil. Za območje mesta se lahko ustanovi le ena lekarna.

III. KLINIČNI CENTER.

23. člen

Klinični center je najvišja strokovno-medicinska institucija zdravstvene službe v SR Sloveniji, ki skrbi za enotno medicinsko doktrino ter za njeno pravilno strokovno-medicinsko usmerjenost in razvoj.

Klinični center sestavljajo vsi zdravstveni zavodi in znanstveno-raziskovalni inštituti, ki so učna in raz- iskovalna baza medicinske fakultete Univerze v Ljub- ljani.

Naloge in organizacija kliničnega centra ter način njegovega delovanja se določijo s posebnim zakonom in z medsebojnimi sporazumi samostojnih delovnih or- ganizacij, ki sestavljajo klinični center.

24. člen

V vseh vprašanjih, ki zadevajo celoten strokovno- medicinski razvoj ali posameznih medicinskih nalog (medicinsko doktrino) v zdravstveni službi SR Slove- nije, mora republiški zdravstveni center povprašati za mnenje ustreznih zavodov kliničnega centra.

IV. USTANAVLJANJE, SPREMEMBE STATUSA IN PRENEHANJE ZDRAVSTVENIH ZAVODOV

25. člen

Zdravstveni zavodi se ustanavljajo po določbah temeljnega zakona o zavodih in po določbah tega za- kona.

V skladu s posebnimi predpisi, ki veljajo za želez- nice, lahko železniška transportna podjetja ustanavljajo za potrebe svoje službe in za zdravstveno varstvo svojih delavcev posebne zdravstvene zavode z delovni- mi enotami zunaj njihovega sedeža.

Pred odločitvijo o ustanovitvi zdravstvenega zavoda mora dobiti ustanovitelj inenje pristojnega zdravstvenega centra o tem, ali je ustanovitev zavoda potrebna in v skladu s programom zdravstvenega varstva.

Če ustanovitelj zdravstvenega zavoda ni družbeno-politična skupnost, je za ustanovitev zavoda potrebna priuritev pristojne občinske skupščine.

26. člen

Zdravstveni zavodi se ustanavljajo v skladu s programom razvoja mreže zdravstvenih zavodov.

Program razvoja mreže zdravstvenih zavodov pripravi pristojni zdravstveni center, sprejme pa ga glede oolnšnic; zavodov za zdravstveno varstvo, specialnih zavodov in inštitutov ter naravnih zdravilišč Skupščina SR Slovenije, glede drugih zdravstvenih zavodov pa prizadete skupščine občin na območju regionalnega zdravstvenega centra.

27. člen

Zdravstveni zavod sme začeti delati šele, ko pristojni zdravstveni center po posebni strokovni komisiji ugotovi, da so za začetek dela izpolnjeni določeni pogoji.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi, če začne delati nova strokovna delovna enota zdravstvenega zavoda ali če dobi zdravstveni zavod nove prostore.

28. člen

Ce pristojni zdravstveni center ugotovi, da zdravstveni zavod ne izpolnjuje več katerega od predpisanih pogojev za delo ali da ne opravlja svojih nalog, zahteva pristojni organ od organov upravljanja zavoda, da odredijo vse potrebno, da se ti pogoji v določenem roku izpolnijo.

Ce se ugotovljene pomanjkljivosti v določenem roku ne odpravijo, se uvede prisilna uprava oziroma začasna uprava; glede postopka se primerno uporabljajo predpisi, ki veljajo za gospodarske organizacije.

O ukrepih iz prejšnjih odstavkov tega člena je treba obvestiti ustanovitelja.

V. UPRAVLJANJE ZDRAVSTVENIH ZAVODOV

29. člen

Za upravljanje zdravstvenih zavodov veljajo določbe temeljnega zakona o zavodih (Uradni list SFRJ, št. 5-33/65) in drugi splošni predpisi.

S statutom zdravstvenega zavoda se lahko določijo tudi posebni nadzorni in strokovni organi zavoda ter njihove naloge.

30. člen

V zadevah posebnega družbenega pomena sodelujejo pri upravljanju zdravstvenega zavoda poleg članov delovne skupnosti tudi zainteresirani občani ter predstavniki zainteresiranih organizacij in družbene skupnosti (predstavniki družbene skupnosti).

Posebne družbene pomena so: sprejemanje splošnih aktov zdravstvenega zavoda, ki se nanašajo na način in postopek za uveljavljanje pravic občanov do zdravstvenega varstva; načrti za delo in razvoj zavoda; obravnavanje stanja in dela v zavodu s stališča izpolnjevanja njegovih nalog; obravnavanje splošnih pripomb delovnih in drugih organizacij k delu zavoda in njegovih delavcev; imenovanje direktorja;

nastop in prenehanje dela delavcev na vodilnih delovnih mestih ter druge družbeno pomembne zadeve, za katere je to določeno s statutom zavoda.

31. člen

Za direktorja zdravstvenega zavoda je lahko imenovan, kdor ima ustrezno visoko izobrazbo.

S statutom zdravstvenega zavoda se natančneje določi, kakšno zdravstveno ali pa drugo visoko izobrazbo mora imeti direktor.

Oseba, ki je imenovana za direktorja, mora svojo izobrazbo dopolniti s poznavanjem organizacije zdravstvene službe.

32. člen

V zdravstvenih zavodih, v katerih direktor nima zavodovi dejavnosti primerne zdravstvene izobrazbe, mora zdravstveni zavod določiti zdravstvenega delavca z visoko zdravstveno izobrazbo, praviloma zdravnika, ki skrbi za organizacijo, vodenje in usklajevanje zdravstvenega dela v zavodu.

33. člen

V zdravstvenih zavodih je strokovni kolegij kot posvetovalni organ direktorja oziroma zdravstvenega delavca, ki skrbi po prejšnjem členu za zdravstveno delo v zdravstvenem zavodu.

S statutom ali z drugim splošnim aktom zavoda se določi sestava strokovnega kolegija in njegovo delovno področje.

VI. ZDRAVSTVENI CENTER

34. člen

Zdravstveni centri so organi zdravstvene službe, ki opravljajo z zakoni in z drugimi predpisi določene naloge in javna pooblastila za zdravstvene zavode, za družbeno-politične skupnosti in za skupnosti socialnega zavarovanja.

Dejavnosti zdravstvenih centrov so posebnega družbenega pomena.

35. člen

Zdravstveni center je pravna oseba.

Naloge zdravstvenega centra opravljata svet zdravstvenega centra in njegov predsednik.

Regionalni zdravstveni center se ustanovi za gospodarsko, geografsko in urbanistično zaokroženo območje, na katerem zdravstvena služba lahko zagotovi pretežni del zdravstvenega varstva. O ustanovitvi regionalnega zdravstvenega centra odločajo sporazumno skupščine občin, za katere se center ustanovi.

36. člen

Svet zdravstvenega centra sestavljajo zdravstveni delavci.

Z aktom o ustanovitvi zdravstvenega centra se določijo število, sestava in mandatna doba sveta zdravstvenega centra.

Predsednika in člane sveta republiškega zdravstvenega centra imenuje Skupščina SR Slovenije, predsednika in člane sveta regionalnega zdravstvenega centra pa sporazumno imenujejo skupščine občin, ki so ustanovile zdravstveni center.

37. člen

V skladu s funkcijami zdravstvenih centrov iz 34. člena tega zakona opravlja regionalni zdravstveni center za svoje območje zlasti te naloge:

— obravnava in sklepa o vprašanih zdravstvenega stanja in higienskih razmer prebivalstva;

— pripravlja programe zdravstvenega varstva in spremlja njihovo izvajanje;

— pripravlja programe razvoja mreže zdravstvenih zavodov in spremlja njihovo izvajanje (26. člen);

— daje zdravstvenim domovom in lekarnam soglasje za začetek ali prenehanje opravljanja posameznih zdravstvenih dejavnosti;

— ugotavlja družbene potrebe po zdravstvenem varstvu in zdravstvenih delavcih in daje predloge družbeno-političnim skupnostim ter zainteresiranim organom in organizacijam;

— predlaga družbeno-političnim skupnostim zdravstvene ukrepe, ki imajo splošen pomen za njihovo območje;

— usklajuje strokovno delo in organizacijo strokovnega dela zdravstvenih zavodov;

— organizira strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvenih zavodov;

— organizira posebne oblike strokovnega izpopolnjevanja zdravstvenih delavcev;

— daje strokovna mnenja k splošnim aktom skupnosti socialnega zavarovanja, ki zadevajo zdravstveno varstvo zavarovanih oseb ali postopek pri uveljavljanju pravic zavarovanih oseb do zdravstvenega varstva;

— pripravlja in obravnava s skupnostmi socialnega zavarovanja osnove za financiranje zdravstvenega varstva in jim daje mnenja o delovnih načrtih zdravstvenih zavodov;

— obravnava finančno-ekonomska vprašanja zdravstvenih zavodov;

— obvešča o svojih sklepih republiški zdravstveni center in mu poroča o svojem delu.

38. člen

Republiški zdravstveni center opravlja za svoje območje te naloge:

— usmerja in usklajuje delo regionalnih zdravstvenih centrov;

— sprejema merila za vrednotenje dela zdravstvenih zavodov in zdravstvenih delavcev;

— pripravi predlog okvirnega republiškega programa zdravstvenega varstva;

— pripravi predlog programa razvoja mreže bolnišnic in določenih drugih zavodov (26. člen);

— sodeluje z visokošolskimi in znanstvenimi zavodi pri reševanju vprašanj, ki so splošnega pomena za zdravstveno varstvo;

— odreja raziskovanja in ankete o posameznih pojavih s področja zdravstvenega varstva in dela zdravstvenih zavodov;

— sprejema stališča in strokovna mnenja v zadevah, ki imajo splošen pomen za zdravstveno varstvo;

— izdaja strokovna navodila za strokovno delo in za organizacijo strokovnega dela ter za smotno ureditev zdravstvenih zavodov;

— daje soglasje za spremembo statusa zdravstvenih zavodov in mnenje k investicijskim programom za večja investicijska vlaganja;

— daje zdravstvenim zavodom, razen zdravstvenim domovom in lekarnam, soglasje za začetek ali prenehanje opravljanja posameznih zdravstvenih dejavnosti;

— ugotavlja glede na potrebe zdravstvenega varstva potrebnost obstoja posameznih zdravstvenih zavodov;

— odreja splošne strokovne preglede v več istovrstnih zavodih ali v več istovrstnih strokovnih delovnih enotah zdravstvenih zavodov na območju republike;

— obravnava vprašanja skladnosti izobraževanja zdravstvenih delavcev v zdravstvenih šolah in na Medicinski fakulteti s potrebami zdravstvene službe ter daje svoje mnenje glede potrebe po izobraževanju, glede učnih načrtov in predmetnikov;

— določi, v katerih zdravstvenih zavodih se lahko organizira praktičen pouk učencev in študentov zdravstvenih šol (9. člen);

— določi delovno področje in krvodajalska območja Zavoda SRS za transfuzijo krvi in delovnih enot za transfuzijo krvi v bolnišnicah;

— obravnava predloge predpisov s področja zdravstvenega varstva in organizacije zdravstvene službe.

39. člen

Zdravstveni center odloča o zadevah s svojega delovnega področja na sejah sveta zdravstvenega centra.

40. člen

Predsednik sveta zdravstvenega centra predstavlja in zastopa zdravstveni center; pripravlja program za seje sveta; skrbi za izvedbo sklepov sveta; organizira in usklajuje delo, podpisuje sklepe, stališča in strokovna navodila zdravstvenega centra ter je odredbodajalec za izvrševanje finančnega načrta.

S poslovníkom sveta zdravstvenega centra se določa, katere posamezne zadeve s področja sveta lahko opravi predsednik sveta v neodložljivih nujnih primerih.

Predsedniku sveta pripada plačilo za opravljanje njegove funkcije.

41. člen

Zdravstveni center ima za obravnavo določenih vprašanj stalne in občasne komisije, ki jim določi njihovo delovno področje.

42. člen

Vsaka občina lahko zahteva od regionalnega zdravstvenega centra, da opravi za potrebe občanov na njenem območju posebne naloge. Če take naloge niso obsežene v delovnem programu regionalnega zdravstvenega centra, jih mora zainteresirana občina posebej financirati.

43. člen

Zdravstveni zavodi so dolžni ravnati se po strokovnih navodilih, stališčih in mnenjih zdravstvenega centra, ki zadevajo organizacijo, obseg in strokovnost njihovega dela.

Za izvrševanje strokovnih navodil, stališč in mnenj zdravstvenega centra je odgovoren direktor zdravstvenega zavoda oziroma zdravstveni delavec, ki je odgovoren za zdravstveno strokovno delo v zavodu.

44. člen

Zdravstveni center lahko zaupa strokovno-operativne naloge kakemu zdravstvenemu zavodu ali kakim drugim delovnim organizacijam oziroma organizira svojo strokovno in administrativno tehnično službo.

45. člen

Svet zdravstvenega centra ima delovni načrt, v katerem določi prioriteta vprašanja zdravstvenega varstva za vse območje zdravstvenega centra, ki jih je treba rešiti v posameznem letu.

Svet zdravstvenega centra sprejme poslovnik, s katerim uredi svoje delo in poslovanje v skladu s pogodbo, odnose do zavoda, ki opravlja zanj strokovno-operativne in administrativne naloge, ter druga vprašanja, ki zadevajo delo zdravstvenega centra.

46. člen

Za delo, ki ga opravlja zdravstveni center za potrebe družbeno-političnih skupnosti, zagotavljajo materialna sredstva ustrezne družbeno-politične skupnosti, za delo, ki ga opravlja zdravstveni center za potrebe drugih uporabnikov, pa ti uporabniki.

VII. STROKOVNO DELO ZDRAVSTVENIH ZAVODOV

47. člen

Vsak zdravstveni zavod skrbi za strokovnost svojega dela in je zanj odgovoren.

Strokovnost dela zdravstvenih zavodov se zagotavlja zlasti: z vzajemnim strokovnim sodelovanjem med zdravstvenimi zavodi; s strokovno pomočjo bolj razvitih zdravstvenih zavodov manj razvitim zdravstvenim zavodom; z izmenjavo izkustev in s strokovnimi posvetovanji med zdravstvenimi zavodi; z ustrezno organizacijo strokovnega dela ter z drugimi za zdravstveni zavod ustreznimi oblikami razvijanja strokovnega dela.

48. člen

Strokovno nadzorstvo nad zdravstvenimi zavodi opravlja zdravstveni center, ki organizira oziroma opravlja v ta namen strokovne preglede v zdravstvenih zavodih. Namen strokovnega pregleda je, da se izboljša strokovnost dela zdravstvenega zavoda in njegovih zdravstvenih delavcev.

Zdravstveni center organizira ali opravi strokovni pregled nad strokovnim delom zdravstvenega zavoda iz lastne pobude na podlagi podatkov o delu zavoda ali na utemeljen predlog drugih organov, organizacij in občanov.

Republiški zdravstveni center lahko organizira oziroma opravi strokovni pregled v zdravstvenih domovih in v lekarnah le v soglasju s pristojnim zdravstvenim centrom.

49. člen

Skupnosti socialnega zavarovanja, delovne in družbene organizacije, organi, ki so pristojni za zadeve zdravstva ter zbori volivcev lahko zahtevajo od pristojnega zdravstvenega centra, da opravi sam oziroma da organizira pregled strokovnega dela posameznih zdravstvenih zavodov, posameznih njihovih strokovnih delovnih enot ali posameznih zdravstvenih delavcev.

Občan lahko predlaga pristojnemu zdravstvenemu centru, da se opravi strokovni pregled nad delom zdravstvenega delavca, če meni, da ga le-ta ni pravilno zdravil.

Zdravstveni center oceni zahtevo oziroma predlog iz prejšnjih odstavkov tega člena in odloči o pregledu. Če sodi, da pregled ni potreben, mora o tem obvestiti predlagatelja in navesti za to svoje razloge.

Pregled strokovnega dela zdravstvenega zavoda, njegovih strokovnih delovnih enot in zdravstvenih delavcev se mora opraviti, če je pregled zahteval za zadeve zdravstva pristojni organ.

50. člen

Zdravstveni center izda odločbo, s katero odredi strokovni pregled in imenuje posamezne strokovnjake ali skupine strokovnjakov, da opravijo pregled.

Z odločbo se določi tudi, v kakšnem obsegu in roku naj se opravi pregled strokovnega dela in pošlje poročilo o pregledu.

51. člen

Za pregled strokovnega dela pooblaščen strokovnjaki praviloma ne smejo odrediti ukrepov, razen, če je to neogibno potrebno, da se prepreči neposredna nevarnost, ki bi utegnila nastati za zdravje bolnikov ali članov delovne skupnosti.

Zoper ukrepe za pregled strokovnega dela pooblaščenih strokovnjakov po prejšnjem odstavku ima zdravstveni zavod v osmih dneh po opravljenem pregledu pravico ugovora na zdravstveni center, ki je organiziral pregled. Ugovor ne zadrži izvršitve ukrepa.

52. člen

Strokovni kolegij zdravstvenega zavoda, v katerem je bil opravljen pregled strokovnega dela, obravnava na seji poročilo o pregledu in da svoj predlog za odpravo pomanjkljivosti in za izboljšanje dela oziroma upravljanja zavoda.

Zdravstveni zavod mora po opravljenem pregledu obvestiti pristojni zdravstveni center, kakšne ukrepe je odredil na predloge za pregled strokovnega dela pooblaščenih strokovnjakov.

VIII. ZDRAVSTVENI DELAVCI

1. Pravice in dolžnosti

53. člen

Za zdravstvene delavce po tem zakonu se štejejo tisti, ki imajo zdravstveno izobrazbo in dajejo zdravstveno pomoč ali opravljajo drugo zdravstveno strokovno delo.

Splošni akt zdravstvenega zavoda določi, za katere delavce, ki opravljajo strokovno delo, veljajo predpisi o dolžnostih zdravstvenih delavcev.

54. člen

Zdravniki in drugi zdravstveni delavci so pri svojem strokovnem delu, vsak na svojem delovnem področju, samostojni in neodvisni in opravljajo strokovne naloge zdravstvenega varstva po načelih medicinskih in drugih znanosti.

Pri zdravstvenem varstvu uporabljajo zdravstveni delavci v kar največji meri svoje strokovne zmožnosti in so odgovorni za svoje strokovno delo.

55. člen

Pri zdravstvenem varstvu so zdravstveni delavci dolžni spoštovati človeško osebnost in ravnati skladno z etičnimi načeli zdravstvenih delavcev in z družbenimi normami, ki so izraz socialističnih družbenih odnosov.

56. člen

Pri skupnem delu so zdravstveni delavci enako-pravni, pri tem pa se ravna po navodilih zdravnika oziroma zdravstvenega delavca, ki delo vodi.

Dolžnost zdravstvenih delavcev je, da prenašajo svoja strokovna znanja in izkušnje na svoje sodelavce in druge zdravstvene delavce.

57. člen

Zdravniki in drugi zdravstveni delavci so dolžni varovati poklicno tajnost.

Zdravstveni delavec more biti odvezan varovanja poklicne tajnosti samo pod pogoji, ki jih predpisuje zakon.

58. člen

Zdravstveni delavci se strokovno izpopolnjujejo na svojem delovnem mestu, na seminarjih ali tečajih in s praktičnim delom v drugih zdravstvenih zavodih po vnaprej določenem programu, ki ga zdravstveni zavod sprejme s splošnim aktom.

Evidenco strokovnega izpopolnjevanja zdravstvenih delavcev vodijo pristojni zdravstveni centri.

Programi strokovnega izpopolnjevanja na seminarjih in tečajih morajo biti prilagojeni potrebam zdravstvene službe; k njim daje soglasje pristojni zdravstveni center, če so jih organizirale druge organizacije.

2. Zdravstveni delavci v zasebni praksi

59. člen

Zasebno zdravstveno prakso lahko opravljajo zdravniki in zobni terapevti.

60. člen

Zdravstveno osebje iz prejšnjega člena lahko opravlja zasebno zdravstveno prakso na podlagi dovoljenja.

Dovoljenje za zasebno zdravstveno prakso se lahko izda zdravstvenemu osebju iz prejšnjega člena, če po splošnih predpisih izpolnjuje pogoje za samostojno strokovno delo v zdravstveni službi.

Dovoljenje za zasebno zdravstveno prakso se ne more izdati zdravstvenemu delavcu (59. člen), če je v delovnem razmerju.

Dovoljenje za opravljanje zasebne zdravstvene prakse izda občinski upravni organ za zdravstvo po prej dobjenem mnenju pristojnega zdravstvenega centra glede krajevne potrebe po zasebni zdravstveni praksi, za katero je zdravstveni delavec zaprosil. Dovoljenje se izda po prostem predurku upravnega organa.

61. člen

V dovoljenju za opravljanje zasebne zdravstvene prakse je treba navesti, za katere vrste zdravstvenega varstva se izda dovoljenje.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

62. člen

Če ne gre za kaznivo dejanje, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 200 dinarjev zdravstveni delavec, ki ne da nujne zdravstvene pomoči (6. člen).

63. člen

Z denarno kaznijo do 2.000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod:

1. če začne delo ob ustanovitvi zavoda ali ob ustanovitvi nove strokovne delovne enote, preden strokovna komisija ugotovi, da so za začetek dela izpolnjeni določeni pogoji (27. člen);

2. če ne preneha delati v primerih, določenih s tem zakonom.

Z denarno kaznijo do 200 dinarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba zdravstvenega zavoda, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

64. člen

Če ne gre za kaznivo dejanje, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 2.000 dinarjev, kdor opravlja za plačilo zasebno zdravstveno prakso brez dovoljenja ali v nasprotju z izdanim dovoljenjem (60. in 61. člen).

Poleg denarne kazni iz prejšnjega odstavka se lahko izreče tudi odvzem predmetov, ki so bili uporabljeni za prekršek, oziroma premoženjske koristi, ki so bile pridobljene s prekrškom.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

65. člen

Obstoječi zdravstveni zavodi, ki se po tem zakonu ne morejo ustanavljati kot samostojni zavodi, se pripojijo oziroma spojijo najpozneje do konca leta 1967 z drugimi zdravstvenimi zavodi.

66. člen

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo izda natančnejše predpise:

1. o vrstah, obliki in izpolnjevanju zdravniških spričeval in potrdil, o vodstvu evidence in o drugih opravilih zvezanih z izdajanjem takih listin v zdravstvenih zavodih;

2. o minimalnih strokovnih in tehničnih pogojih za delo zdravstvenih zavodov, potem ko dobi mnenje republiškega zdravstvenega centra;

3. o prostorih in opreми za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, o evidenci bolnikov ter o drugih strokovnih in tehničnih pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene prakse (59. do 61. člena).

S predpisom iz 2. točke prejšnjega odstavka se določi tudi, kako pristojni zdravstveni center ugotovi, ali obstoječi zdravstveni zavodi izpolnjujejo minimalne pogoje za delo (verifikacija).

67. člen

Ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. zakon o zdravstvenem varstvu in o zdravstveni službi v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 14-151/65), razen določb 2., 3., 11., 13., 15. do 42. člena, 50., 60., 97. do 102. člena, drugega odstavka 103. člena, 104. člena in 1. točke v prvem odstavku 105. člena;

2. zakon o zasebni zdravstveni praksi v Ljudski republiki Sloveniji (Uradni list LRS, št. 443-190/57);

3. odredba o plačevanju nagrad mrliškim preglednikom (Uradni list LRS, št. 27-121/56);

4. navodilo o zaščitnih sredstvih in delovnih oblekah osebja v zdravstvenih zavodih (Uradni list LRS, št. 17-79/56 in št. 34-143/56);

5. odlok o določitvi organizacij, organov in zavodov, ki lahko ustanavljajo določene vrste zdravstvenih zavodov za člane svojih delovnih kolektivov in za izvrševanje svojih nalog (Uradni list LRS, št. 32-218/62).

68. člen

Dokler ne bodo izdani predpisi oziroma strokovna navodila za izvrševanje tega zakona, ostanejo v veljavi:

1. uredba o mrliški pregledni službi (Uradni list LRS, št. 11-79/48), razen 2., 7., 9. in 28. člena ter strokovna navodila za opravljanje mrliškega pregleda (Uradni list LRS, št. 11-86/48);

2. odredba o obveznem zdravljenju tuberkuloznih bolnikov (Uradni list LRS, št. 16-75/56), razen 6. točke;

3. odredba o načinu obveznega priglaskanja in o ukrepih za preprečevanje obolenj zaradi zastrupitve z živili (Uradni list LRS, št. 23-127/52), razen določb pod a), b), c) in d) iz prvega odstavka 1. točke;

4. pravilnik o vrsti in dobi zdravstvene prakse, ki je potrebna za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, o minimalni opremini in o seznamu bolnikov, ki ga mora voditi osebe v zasebni zdravstveni praksi (Uradni list LRS, št. 11-46/59), razen 1. in 2. člena drugega odstavka 7. člena in 11. člena;

5. navodilo za izvrševanje zakona o zasebni zdravstveni praksi v Ljudski republiki Sloveniji (Uradni list LRS, št. 11-50/59), razen 4., 6., 9. in 11. točke;

6. pravilnik o minimalnih pogojih za ureditev in delo naravnih zdravilišč (Uradni list LRS, št. 23-156/62);

7. pravilnik o minimalnih pogojih za ureditev in delo obratnih ambulant (Uradni list LRS, št. 11-103/63);

8. pravilnik o minimalnih pogojih za ureditev in delo reševalnih postaj (Uradni list SRS, št. 23-217/63 in št. 38-303/63);

9. pravilnik o izdajanju zdravniških spričeval in potrdil (Uradni list SRS, št. 28-296/65 in št. 41-206/66);

10. odredba o prijavi in kontroli rakavih bolnikov (Uradni list SRS, št. 4-36/66).

69. člen

Zdravstveni delavci, ki so dobili po doslej veljavnih predpisih dovoljenje za zasebno zdravstveno prakso, obdržijo to pravico še naprej.

70. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 50-6/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

117.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 150. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Socialno-zdravstvenega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela:

ZAKON

o posebni arbitraži za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja

1. člen

Ce kljub poprejšnemu postopku ne pride do 1. februarja za tekoče leto do sporazuma o sklenitvi pogodbe med zdravstvenim zavodom in komunalno skupnostjo socialnega zavarovanja, odloči o sporni zadevi na zahtevo ene od strank arbitraža.

Arbitražo sestavljajo predsednik in štirje člani. Predsednika in dva člana arbitraže ter njihove namestnike imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, po enega člana pa imenuje vsaka stranka.

Sporno zadevo je treba predložiti arbitraži v osmih dneh od dneva, ko med strankama ni prišlo do sporazuma, najpozneje pa do 9. februarja. Arbitraža mora odločiti o sporni zadevi v 30 dneh od dneva, ko je sporno zadevo prejela. Odločba arbitraže je dokončna.

Pri odločanju o sporni zadevi arbitraža upošteva: smernice, navodila in elemente, izdane na podlagi 105. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja ter druge splošne predpise, družbene plane in smernice za razvoj. Hkrati upošteva arbitraža tudi skupna sredstva, ki se bodo po planskih predvidevanjih mogla realizirati za zdravstveno varstvo v mejah stopenj prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter racionalnost uporabe sredstev za zdravstveno varstvo.

2. člen

Za postopek pred arbitražo se primerno uporabljajo načela, ki veljajo za pravní postopek.

Vsaka stranka trpi svoje stroške arbitražnega postopka.

Arbitraža si lahko predpiše poslovnik za svoje poslovanje.

3. člen

Arbitraža posluje pri republiškem sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo, ki opravlja zanjo tudi vse administrativno delo.

4. člen

V letu 1967 se rešujejo spori med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja po določbah tega zakona, če med strankami ne pride do sporazuma do 30. aprila 1967.

5. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka III. točke odloka o določitvi organa za zadeve v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja o zdravstvenih storitvah zavarovanim osebam (Uradni list SRS, št. 41-202/66).

6. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 54-5/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

118.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

Z A K O N**o regionalnem prostorskem planiranju****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Da se zagotovijo možnosti za načrten gospodarski in družbeni razvoj, za varovanje pokrajine, za urejanje in za smotrno gospodarjenje s prostorom, se na območju SR Slovenije uvaja regionalno prostorsko planiranje.

2. člen

Zadeve regionalnega prostorskega planiranja so zadeve splošnega pomena za SR Slovenijo.

3. člen

Regionalno prostorsko planiranje je sestavni del družbenega planiranja in se opira na dolgoročna družbeno-politična in ekonomska izhodišča in predvidevanja.

Z regionalnim prostorskim planiranjem se ureja celotno območje republike.

Z regionalnim prostorskim planiranjem se lahko urejajo tudi posamezna ožja območja, za katera tako določijo prizadete občine.

4. člen

Urbanistični načrti in drugi prostorski načrti in programi morajo biti v skladu z regionalnimi prostorskimi plani.

5. člen

Izvrševanje predpisov o regionalnem prostorskem planiranju nadzoruje služba urbanistične inšpekcije v sodelovanju z ustreznimi drugimi inšpekcijami.

II. REGIONALNI PROSTORSKI PLANI

6. člen

Regionalni prostorski plani obvezno vsebujejo tele elemente:

1. družbeno-ekonomska izhodišča in smernice za gospodarjenje s prostorom, za urejanje prostora in za varovanje pokrajine;

2. splošne zasnove ter način povezovanja s sistemi širših območij za:

- osnovno prometno omrežje;
- osnovno energetska omrežje;
- osnovne vodnogospodarske ureditve;

3. namensko porazdelitev površin po osnovnih kategorijah (za kmetijstvo, gozdarstvo, turizem, stanovanjsko graditev, promet in infrastrukturo) ter zavarovana območja in za določeno namensko rabo rezervirana območja;

4. družbeno-ekonomske utemeljitve plana za predvideno gospodarjenje s prostorom, za urejanje prostora in za varovanje pokrajine.

7. člen

Republiški sekretariat za urbanizem organizira skupno z Zavodom SR Slovenije za planiranje izdelavo regionalnega prostorskega plana za območje republike v skladu s posebnim programom za izdelavo regionalnega prostorskega plana, v katerem se določijo območja s posebnim namenom, nosilci naloge, obseg dela, rok dojitve dela ter financiranje. Program potrdi Skupščina SR Slovenije.

Strokovna delovna organizacija, za katero se sporazumejo prizadete občinske skupščine, organizira pripravo regionalnega prostorskega plana iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona in spremlja izvajanje tega plana.

Državni organi, delovne organizacije in druge organizacije morajo organizatorju izdelave regionalnega prostorskega plana na zahtevo dati podatke, ki so potrebni za izdelavo regionalnega prostorskega plana, če z njimi razpolagajo. Če pomenijo zahtevani podatki državno, uradno ali poslovno tajnost, jih organ oziroma organizacija, od katere se zahtevajo, ni dolžna dati, če za to pristojni organ ne da dovoljenja.

8. člen

Osnutek regionalnega prostorskega plana ali njegovega posameznega elementa se da v javno razpravo in se razgrne najmanj za 30 dni. Javna razgrnitev in način javne razprave se objavita v uradnem glasilu.

Osnutek regionalnega prostorskega plana za območje republike ali za območje s posebnim namenom, oziroma osnutek posameznega elementa regionalnega prostorskega plana za območje republike javno razgrne republiški sekretariat za urbanizem skupno z Zavodom SR Slovenije za planiranje, preden ga predloži Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije v obravnavo.

Osnutek regionalnega prostorskega plana iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona javno razgrnejo za urbanizem pristojni sveti občinskih skupščin, preden ga predložijo v obravnavo občinskim skupščinam.

Republiški sekretariat za urbanizem skrbi za usklajevanje regionalnih prostorskih planov iz prejšnjega odstavka z regionalnimi prostorskimi plani republike.

9. člen

Regionalni prostorski plan za območje republike ali za območje s posebnim namenom, oziroma posa-

mezne elemente regionalnega prostorskega plana za območje republike sprejme Skupščina SR Slovenije.

Regionalni prostorski plan iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona sporazumno sprejmejo prizadete občinske skupščine.

Na podlagi sprejetega regionalnega prostorskega plana določijo Izvršni svet Skupščine SR Slovenije oziroma občinske skupščine meje zavarovanih in rezerviranih območij iz 3. točke 6. člena tega zakona ter izvajanje režima za urejanje in gospodarjenje na teh območjih v skladu z načeli, določenimi v regionalnem prostorskem planu.

10. člen

Ko začne veljati regionalni prostorski plan ali njegov posamezni element (14. člen), ni dovoljena lokacija objektov in parcelacija zemljišč niti izdajanje dovoljenj za graditev, če lokacija ali parcelacija oziroma graditev ni v skladu s sprejetim planom oziroma z njegovim posameznim elementom.

11. člen

Regionalne prostorske plane oziroma njihove posamezne elemente je treba trajno usklajevati z gospodarskim in družbenim razvojem.

Regionalni prostorski plani se spremenijo in dopolnijo po postopku, ki je predpisan za njihovo sprejetje.

III. KAZENSKÉ DOLOČBE

12. člen

Z denarno kaznijo do 100.000 dinarjev se kaznuje za gospodarski prestopok delovna ali druga organizacija, ki izvaja gradbeno dela na območju, za katero je razglašena splošna prepoved graditve (15. člen), ali ki izvaja parcelacijo v nasprotju z regionalnim prostorskim planom ali z njegovim posameznim elementom (10. člen).

Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev se kaznuje za gospodarski prestopok delovna ali druga organizacija, ki ne da razpoložljivih podatkov za izdelavo regionalnega prostorskega plana (tretji odstavek 7. člena).

Odgovorna oseba delovne ali druge organizacije se kaznuje za prestopok iz prvega odstavka tega člena z denarno kaznijo do 3.000 dinarjev, za prestopok iz prejšnjega odstavka pa z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

13. člen

Posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka prejšnjega člena se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

Če stori posameznik dejanje iz prejšnjega odstavka zaradi materialne koristi, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

Dokler ne bo sprejet regionalni prostorski plan po določbah tega zakona, lahko pristojna skupščina sprejme posamezne elemente regionalnega prostorskega plana iz 6. člena tega zakona.

15. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije sme po zaslišanju prizadetih občinskih skupščin s splošnim predpisom razglasiti splošno prepoved graditve na določenem prostoru za vse gradnje ali pa samo za določeno vrsto gradenj, da se zagotovi izvajanje regionalnega prostorskega plana. Prepoved graditve velja za čas, dokler pristojni organ ne sprejme regionalnega prostorskega plana oziroma ustreznega posameznega elementa regionalnega prostorskega plana, vendar prepoved ne sme trajati dalj ko štiri leta.

16. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži Skupščini SR Slovenije enkrat na leto poročilo o izvajanju programa za izdelavo regionalnega prostorskega plana republike oziroma o tem, kako se izvajajo sprejeti regionalni prostorski plani. Poročilo se pošlje tudi občinskim skupščinam.

17. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 350-13/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

119.

Na podlagi četrte alinee 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o urbanističnem planiranju

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Urejanje, graditev, rekonstrukcija in asanacija naselij, komunalno opremljanje naselij ter varstvo družbenih prostorskih koristi se izvaja v skladu z urbanističnim programom, z urbanističnimi načrti, zazidalnimi načrti in urbanističnimi redi.

2. člen

Zadeve urbanističnega urejanja so zadeve splošnega pomena za SR Slovenijo.

3. člen

Urbanistični program, urbanistični načrti, zazidalni načrti in urbanistični red se izdelajo za dobo, ki jo določi občinska skupščina.

Sprejeti urbanistični program, ter sprejete urbanistične načrte, zazidalne načrte in urbanistični red mora občinska skupščina po potrebi, najmanj pa vsa-

kih pet let pregledati in uskladiti s spremenjenimi gospodarskimi razmerami in s splošnimi družbenimi potrebami in koristmi.

II. VSEBINA URBANISTIČNEGA PROGRAMA, URBANISTIČNEGA NAČRTA, ZAZIDALNEGA NAČRTA IN URBANISTIČNEGA REDA

4. člen

Urbanistični program je podlaga za urbanistične načrte, zazidalne načrte in za urbanistični red.

Urbanistični program se izdelava za celotno območje občine.

Urbanistični program vsebuje dokumentacijo o družbenem in ekonomskem razvoju mest in naselij v občini, funkcijo in zmogljivost mest in naselij, upoštevajoč elemente regionalnega prostorskega plana, ter tole obvezno grafično dokumentacijo:

1. osnove za vodnogospodarske ureditve;
2. osnove prometnega omrežja;
3. osnove energetskega omrežja;
4. namensko porazdelitev površin s prikazom zavarovanih območij.

5. člen

Urbanistični načrt se izdeluje za območje mesta ali naselja in za njegovo okolico, ki je neposredno podrejena stanovanjskim, komunalnim in drugim urbanskim razmeram obravnavanega mesta ali naselja (ureditveno območje).

Zazidalni načrti se izdelujejo za mesto ali za njegova posamezna območja, za naselja in za posamezna območja zunaj naselij, določena za posebne namene.

Urbanistični red se izdeluje za naselja in območja, ki niso zajeta z urbanističnim načrtom ali z zazidalnim načrtom.

Za območje, določeno za posebne namene, se po tem zakonu šteje območje zunaj mesta ali naselja, ki je namenjeno za turizem in rekreacijo, ter območje, ki je s posebnim predpisom ali z urbanističnim programom razglašeno za zavarovano ali določeno za druge namene.

6. člen

Občinska skupščina določi z urbanističnim programom ali s posebnim predpisom:

- mesta, naselja in druga območja, za katera se izdelajo urbanistični načrti in zazidalni načrti;
- naselja ali posamezna območja, za katera se izdelujejo samo zazidalni načrti;
- naselja ali območja, ki se urejajo po urbanističnem redu.

7. člen

Urbanistični načrt določa podrobnejše ekonomsko-tehnične in arhitektonske osnove za izdelavo zazidalnih načrtov.

Urbanistični načrt obvezno obsega te dokumente:

1. geodetski načrt obstoječega stanja;
2. načrt namenske izrabe površin z lokacijo družbeno pomembnejših objektov ter s prikazom zavarovanih območij in, kulturnih spomenikov;
3. območja, za katera se izdelajo zazidalni načrti;
4. načrt osnovnega prometnega omrežja;
5. načrt osnovnega omrežja komunalnih objektov in naprav;

6. načrt osnovnih rešitev vodnogospodarskih ureditev;

7. zbirno karto za načrte iz 1. do 5. točke tega odstavka;

8. urbanistične ureditvene in oblikovalne zasnove z opredelitvijo območij, ki predstavljajo arhitektonsko celoto in upoštevajo posebni red za spomeniško varstvo;

9. ekonomsko-tehnično poročilo z obrazložitvijo in z opisom etapne realizacije za komunalne ureditve;

10. pravilnik za izvajanje urbanističnega načrta.

8. člen

Zazidalni načrt je podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije in za izdajanje lokacijskih dovoljenj.

Zazidalni načrt sestoji iz programskega in tehničnega dela in se izdeluje za območja, ki se bodo izgrajevala ali rekonstruirala kot celota.

Programski del zazidalnega načrta vsebuje analizo urbanskih funkcij naselja ali dela naselja oziroma območja, določenega za poseben namen, ter osnove za ureditev in izrabo zemljišč ter za graditev objektov ali skupin objektov ter predračun komunalne ureditve.

Tehnični del zazidalnega načrta vsebuje arhitektonsko dokumentacijo in dokumentacijo za realizacijo zazidalne zasnove, načrt parcelacije zemljišč, načrte komunalnih naprav, pravilnik za izvajanje zazidalnega načrta in ekonomsko-tehnično poročilo.

9. člen

Urbanistični red predpiše občinska skupščina.

Z urbanističnim redom se določijo način urejanja in asanacije naselij, namenska uporaba zemljišč, komunalno opremljanje zemljišč, pogoji za graditev objektov, zlasti glede njihove lege, funkcije, višine in oblikovanja, velikost stavbnih zemljišč in drugi pogoji, ki jih mora investitor izpolniti v zvezi z graditvijo objektov ali z drugimi posegi, ki vplivajo na spremembo prostora.

Pri določanju namenske uporabe zemljišč je treba gledati na to, da se za zemljišča, namenjena za graditve, uporabljajo kmetijska zemljišča manjše proizvodne vrednosti.

III. IZDELAVA IN SPREJETJE URBANISTIČNEGA PROGRAMA, URBANISTIČNEGA NAČRTA, ZAZIDALNEGA NAČRTA IN URBANISTIČNEGA REDA

10. člen

Urbanistični program pripravi strokovna delovna organizacija, ki jo za to pooblasti občinska skupščina. Urbanistični program se pripravi ob sodelovanju krajevnih skupnosti, družbeno-političnih in strokovnih organizacij, delovnih skupnosti ter državnih organov.

Državni organi, delovne organizacije in druge organizacije morajo na zahtevo dati podatke, ki so potrebni za izdelavo urbanističnega programa, če z njimi razpolagajo. Če pomenijo zahtevani podatki državno, uradno ali poslovno tajnost, jih organ oziroma organizacija, od katere se zahtevajo, ni dolžna dati, če za to pristojni organ ne da dovoljenja.

11. člen

Osnutek urbanističnega programa obravnava pristojni svet občinske skupščine in ga javno razgrne naj-

manj za 30 dni. Javna Razgrnitev osnutka ter rok za pripombe se objavita v uradnem glasilu.

Pristojni svet občinske skupščine pošlje osnutek urbanističnega programa hkrati z objavo republiškega sekretariatu za urbanizem.

Republiški sekretariat za urbanizem skrbi za usklajevanje urbanističnih programov z regionalnimi prostorskimi plani oziroma z njihovimi posameznimi elementi.

12. člen

Po preteku roka iz prvega odstavka prejšnjega člena obravnava pristojni svet občinske skupščine pripombe in predloge občanov, organizacij in organov ter s svojim obrazloženim mnenjem predloži osnutek urbanističnega programa občinski skupščini.

Občinska skupščina sprejme urbanistični program z odlokom.

13. člen

Za izdelavo in sprejetje urbanističnih načrtov in zazidalnih načrtov se ustrezno uporabljajo določbe 10. do 12. člena tega zakona, razen glede dokumentacije za realizacijo zazidalne zasnove, načrta parcelacije zemljišč, načrtov komunalnih naprav, pravilnika za izvajanje zazidalnega načrta in ekonomsko-tehničnega poročila.

Zazidalne načrte lahko izdelujejo organizacije, ki so registrirane za izdelovanje take dokumentacije.

Zazidalni načrt lahko naroče tudi delovna organizacija, krajevna skupnost ali občani, vendar morajo o tem obvestiti za urbanizem pristojni upravni organ občinske skupščine.

Predlog zazidalnega načrta se pošlje republiškega sekretariatu za urbanizem na njegovo zahtevo.

14. člen

Sprejeti urbanistični program, urbanistični načrt in zazidalni načrti morajo biti pri upravnem organu občinske skupščine, ki je pristojen za urbanizem, stalno na vpogled občanom, organom in organizacijam.

En izvod vsakega sprejetega urbanističnega programa, urbanističnega načrta ali zazidalnega načrta se pošlje republiškega sekretariatu za urbanizem na njegovo zahtevo.

15. člen

Urbanistični program, urbanistični načrt, zazidalni načrt in urbanistični red se spremenijo in dopolnijo po postopku, ki je predpisan v 10. do 13. členu tega zakona.

Za urbanizem pristojni svet občinske skupščine lahko dovoli manjše odmike od sprejetega urbanističnega programa, urbanističnega načrta in zazidalnega načrta glede posameznih objektov in komunalnih naprav.

Za manjše odmike po prejšnjem odstavku se ne štejejo spremembe namembnosti zazidave, bistvene spremembe gabarita in spremembe prometnih razmer na cestnem prometnem omrežju. Za spremembe gabarita v naselju ali delu naselja, ki je razglašeno za varovano naselje, ali za spremembe gabarita na objektu, ki je kulturni spomenik, je potrebno poprejšnje soglasje pristojnega zavoda za spomeniško varstvo.

Določbe prejšnjih odstavkov ne veljajo za spremembo in dopolnitev zazidalnega načrta v primerih iz drugega odstavka 33. člena tega zakona.

16. člen

Občinska skupščina lahko z odlokom razglasi splošno prepoved graditve ter prepoved parcelacije zemljišča na območjih, za katera se predvideva izdelava zazidalnega načrta.

Gradbeni objekti na zemljiščih iz prejšnjega odstavka se smejo prezidavati in obnavljati z dovoljenjem za urbanizem pristojnega upravnega organa (prvi odstavek 17. člena).

IV. LOKACIJA

17. člen

Za graditev objektov mora pridobiti investitor lokacijsko dovoljenje po določbah tega zakona.

Za graditev družinskih stanovanjskih hiš, kmečkih gospodarskih poslopij in pomožnih poslopij v naseljih oziroma na območjih, za katera je izdelan samo urbanistični red, se ugotavljajo oziroma določajo lokacijski pogoji in zahteve neposredno v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja.

Občinska skupščina lahko predpiše, da mora investitor pridobiti lokacijsko dovoljenje tudi za graditev objektov iz prejšnjega odstavka v določenih naseljih in območjih.

18. člen

Občinska skupščina lahko predpiše, da je v mestu ali naselju oziroma v posameznem delu mesta ali naselja ter na posameznem območju, določenem za posebne namene, za katero se izdelujejo urbanistični načrti ali zazidalni načrti, potrebno lokacijsko dovoljenje ne samo za graditev, temveč tudi za druge posege, ki vplivajo na spremembo prostora.

Za posege, ki vplivajo na spremembo prostora po prejšnjem odstavku, se štejejo zlasti:

— nasipavanje zemljišča na višino, ki presega raven sosednjih zemljišč ali stavb ter javnih komunikacij in komunalnih naprav;

— odkopavanje zemljišča do globine, ki je nižja od ravni sosednjih zemljišč ali stavb ter javnih komunikacij in komunalnih naprav;

— zasaditev in krčenje javnih parkov, drevoredov in podobno;

— odstranitev obstoječih objektov in naprav.

19. člen

Lokacijsko dovoljenje ni potrebno:

— za tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih;

— za adaptacije, s katerimi se ne spreminjajo zunanjost, velikost ali namen obstoječih objektov;

— za postavitve začasnih objektov in naprav pri prireditvah, proslavah in podobno;

— za postavitve turističnih opozorilnih tabel, panojev in reklam;

— za graditev pomožnih objektov, kot so drvarnice, čebelnjaki, kurniki in drugi pomožni objekti, ki se uporabljajo za potrebe posameznega občana in njegove družine. Garaže za motorna vozila se ne štejejo za pomožne objekte, razen če se gradijo za osebne avtomobile pri družinski stanovanjski hiši in je zanje potrebno gradbeno dovoljenje.

Kateri objekti se štejejo za pomožne objekte po zadnji alineji prejšnjega odstavka, predpiše občinska skupščina.

Občinska skupščina lahko tudi predpiše, da je investitor, ki opravlja dela ali gradi začasen ali pomožen objekt iz prvega odstavka tega člena v mestu, naselju oziroma območju, ki se ureja z urbanističnim ali z zazidalnim načrtom (prva in druga alinea 6. člena), ali v posameznem delu mesta, naselja oziroma na delu takega območja, dolžan nameravana dela ali graditev prijaviti pristojnemu občinskemu organu.

20. člen

Za graditev objektov ter za druge posege, ki vplivajo na spremembo prostora, v neposredni bližini objekta, ki je registriran kot kulturni spomenik, je ne glede na to, ali se za graditev oziroma za poseg v prostor zahteva lokacijsko dovoljenje oziroma lokacijska prijava ali ne, potrebno poprejšnje soglasje pristojnega zavoda za spomeniško varstvo.

21. člen

Lokacijsko dovoljenje izda za urbanizem pristojni občinski upravni organ.

Za objekte, ki imajo širši regionalni pomen, izda lokacijsko dovoljenje republiški sekretariat za urbanizem po poprejšnjem zaslišanju za urbanizem pristojnega občinske upravnega organa.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predpiše, kateri objekti in na katerih območjih se štejejo za objekte širšega regionalnega pomena po prejšnjem odstavku.

22. člen

Zahtevi za lokacijsko dovoljenje mora biti priložena lokacijska dokumentacija in dokazilo, da je investitor upravičen razpolagati z zemljiščem. Za občana, ki gradi stanovanjsko hišo v ureditvenem območju naselja in v skladu s predvideno etapo urejanja stavbnega zemljišča, preskrbi na zahtevo investitorja lokacijsko dokumentacijo za urbanizem pristojni občinski upravni organ, ali strokovna delovna organizacija, ki jo pooblasti občinska skupščina.

Lokacijska dokumentacija vsebuje podatke za lego, funkcijo, višino in oblikovanje gradbenega objekta, in sicer:

1. geodetski načrt sedanjega in prihodnjega stanja terena, objektov in komunalnih naprav z višinskimi kotami ter s profili komunalnih naprav;

2. arhitektonsko zazidalno situacijo s poročilom o zazidavi obravnavanega zemljišča;

3. soglasje pristojnih organov in organizacij.

Za pomembne in tehnično zahtevne objekte ter za zazidavo večjih površin za gospodarske potrebe, izda za urbanizem pristojni upravni organ investitorju na njegovo zahtevo podrobnejše smernice za izdelavo lokacijske dokumentacije.

23. člen

Lokacijsko dovoljenje izda pristojni organ v skladu z zazidalnim načrtom. Če zazidalni načrt ni predviden (tretja alinea 6. člena), se izda lokacijsko dovoljenje v skladu z elementi iz sprejetega urbanističnega programa, urbanističnega načrta ali urbanističnega reda.

Pri izdaji lokacijskega dovoljenja je treba poleg določb iz prejšnjega odstavka upoštevati tudi tehnične in druge predpise, ki urejajo lokacijo specifičnih objektov.

Pogoji za lokacijsko dovoljenje se ugotovijo na obravnavi.

24. člen

Pristojni organ zavrne zahtevo za lokacijsko dovoljenje:

1. ki ni v skladu s sprejetim urbanističnim načrtom, z zazidalnim načrtom ali z drugimi predpisi;

2. če se zahteva nanaša na zemljišče, ki je po veljavnih predpisih razglašeno za zavarovano zemljišče ali za naravno znamenitost;

3. če je zemljišče na območju, za katero je bila razglašena splošna prepoved graditve, za čas, dokler traja predpisana prepoved (16. člen);

4. če gre za dela pri obstoječem objektu, ki je kulturni spomenik, spomeniški organ pa ni dal soglasja;

5. če ni dano dovoljenje, pritrditev ali soglasje organa ali organizacije, kadar je tak akt po posebnih predpisih določen kot pogoj za lokacijsko dovoljenje.

25. člen

Za graditev v delu naselja oziroma na posameznem območju zunaj naselja, določenem za posebne namene, za katero je predviden zazidalni načrt (drugi odstavek 5. člena), se ne sme izdati lokacijsko dovoljenje, dokler ni sprejet zazidalni načrt takega dela naselja oziroma takega območja po določbah tega zakona.

26. člen

Lokacijsko dovoljenje mora vsebovati podatke iz lokacijske dokumentacije in urbanistične, arhitektonske, ureditvene, spomeniške varstvene in podobne pogoje, ki jih mora investitor izpolniti v zvezi z graditvijo.

Če gre za graditev novega investicijskega objekta, se v lokacijskem dovoljenju predpišejo hkrati tudi pogoji za ureditev gradbišča.

Lokacijskemu dovoljenju se priloži lokacijska dokumentacija, ki se uradno overi.

27. člen

Če je zahteva za lokacijo vložena za odstranitev obstoječega objekta ali njegovega dela, investitor pa ne namerava na njem postaviti novega objekta, se morajo v lokacijskem dovoljenju navesti pogoji za ureditev prostora po odstranitvi objekta.

28. člen

Odločba o lokacijskem dovoljenju se vroči investitorju in drugim strankam v upravnem postopku, pooblaščenici organizaciji (36. člen), občinski urbanistični inšpekciji in občinskemu upravnemu organu, ki je pristojen za geodetske zadeve.

29. člen

O zahtevi za izdajo lokacijskega dovoljenja za zemljišče, za katero je zazidalni načrt že sprejet, mora pristojni organ izdati odločbo v enem mesecu po prejemu pravilno sestavljene zahteve.

V drugih primerih mora pristojni organ izdati odločbo v roku, ki je predpisan z zakonom o splošnem upravnem postopku.

30. člen

Zoper odločbo, izdano v lokacijskem postopku, ima predlagatelj ter vsak občan, organizacija ali organ, ki meni, da so kršene njegove pravice ali pravne koristi, pravico do pritožbe.

31. člen

Lokacijsko dovoljenje neha veljati, če v enem letu po pravnomočnosti lokacijske odločbe investitor ne vloži zahteve za dovoljenje za graditev oziroma če je njegova zahteva za dovoljenje za graditev pravnomočno zavrnjena ali če je dovoljenje za graditev po zakonu prenehalo veljati.

Organ, ki je izdal lokacijsko dovoljenje, lahko podaljša na zahtevo investitorja veljavnost lokacijskega dovoljenja, vendar največ za eno leto.

32. člen

Priglasitev nameravane graditve po določbah 19. člena tega zakona vsebuje opis gradbenega objekta in zemljišča, na katerem se namerava postaviti objekt, ter situacijsko skico z lokacijo tega objekta.

Ce za urbanizem pristojni upravni organ ugotovi, da za nameravano graditev po določbah 19. člena tega zakona zadostuje priglasitev in da nameravana graditev ni v nasprotju z urbanističnim načrtom, izda investitorju o tem potrdilo.

Ce ugotovi pristojni organ, da je za nameravano graditev potrebno lokacijsko dovoljenje ali da bi bila graditev v nasprotju z urbanističnim načrtom, mu z odločbo zavrne potrdilo.

Pristojni organ mora izdati potrdilo oziroma odločbo po prejšnjih odstavkih v 15 dneh po prejemu priglasitve.

Investitor ne sme začeti priglasenih del brez potrdila iz prejšnjega odstavka.

Potrdilo izgubi veljavo, če investitor ne začne priglasenih del v enem letu po prejemu potrdila.

33. člen

Zakoličenje (geodetski prenos gradbenega načrta na teren) mora biti opravljeno v skladu s pogoji, določenimi v lokacijskem dovoljenju.

Ce se pri zakoličenju na terenu ugotovijo med dejanskim stanjem na terenu in med stanjem po lokacijski dokumentaciji oziroma lokacijskem dovoljenju take razlike glede lege objektov ali podzemnih naprav ali višinskih kot, da bi ne bilo mogoče izpolniti pogojev iz lokacijskega dovoljenja, se ne sme opraviti zakoličenje objekta brez poprejšnjega soglasja organa, ki je izdal lokacijsko dovoljenje; ta organ mora odločiti o soglasju v treh dneh po prejemu investitorjeve zahteve. V aktu o soglasju lahko določi ta organ na predlog pooblaščen organizacije (36. člen) dodatne pogoje v zvezi z ugotovljenimi razlikami.

34. člen

O zakoličenju se napravi zapisnik, ki ga podpišejo uradna oseba, ki je opravila zakoličenje, investitor in nadzorni organ objekta.

Zapisnik se pošlje občinskemu upravnemu organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, pooblaščen organizaciji (36. člen), organu, ki je izdal lokacijsko dovoljenje, in investitorju.

35. člen

Predlogu za spremembo lokacijskega dovoljenja mora investitor priložiti dokumentacijo, ki je potrebna v zvezi s predlaganimi spremembami. Postopek in odločba o spremembi lokacijskega dovoljenja se omejeta na predlagane spremembe, če glede na naravo predlaganih sprememb ni potreben v celoti nov postopek.

V. URBANISTIČNA SLUŽBA

36. člen

Upravne zadeve s področja urbanističnega planiranja opravlja za urbanizem pristojni občinski upravni organ.

Strokovne zadeve s področja urbanističnega planiranja opravlja strokovna delovna organizacija, ki jo za to pooblasti občinska skupščina.

37. člen

Organizacija iz drugega odstavka prejšnjega člena opravlja dejavnost posebnega družbenega pomena.

Statut organizacije potrjuje občinska skupščina.

38. člen

Strokovna delovna organizacija iz 36. člena tega zakona opravlja zlasti te strokovne zadeve:

- spremlja gibanje urbanizacije ter proučuje probleme ureditve in razvoja naselij;
- pripravlja urbanistični program in skrbi za izdelavo urbanističnega načrta;
- strokovno pomaga za urbanizem pristojnemu občinskemu upravnemu organu v zadevah s področja urbanizma in regionalnega planiranja;
- arhivira in evidentira urbanistično dokumentacijo.

Strokovna delovna organizacija iz prejšnjega odstavka lahko opravlja tudi zakoličenje (33. in 34. člen) in izdeluje zazidalne načrte in lokacijsko dokumentacijo, če jo občinska skupščina za to pooblasti.

VI. URBANISTIČNA INSPEKCIJA

39. člen

Urbanistično inšpekcijo opravljajo organi občinske urbanistične inšpekcije in republiške urbanistične inšpektorat.

Občinsko urbanistično inšpekcijo vodi občinski urbanistični inšpektor; imenuje in razrešuje ga občinska skupščina.

Za dve ali več občin lahko opravlja po sporazumu med prizadetimi občinskimi skupščinami naloge občinske urbanistične inšpekcije skupna urbanistična inšpekcija. Za območje mesta, ki je razdeljeno na več občin, opravlja te naloge mestna urbanistična inšpekcija.

Republiški urbanistični inšpektorat je v sestavi republiškega sekretariata za urbanizem. Na čelu republiškega urbanističnega inšpektorata je glavni urbanistični inšpektor; imenuje ga Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na predlog republiškega sekretarja za urbanizem.

40. člen

Občinska urbanistična inšpekcija opravlja te naloge:

— nadzoruje izvrševanje predpisov o regionalnem prostorskem planiranju in o urbanističnem planiranju in na njihovi podlagi izdanih predpisov ter izvrševanje regionalnih prostorskih planov, urbanističnih načrtov, zazidalnih načrtov in urbanističnega reda;

— nadzbuje, ali je bilo izdano za graditev lokacijsko dovoljenje oziroma potrdilo iz 32. člena tega zakona in ali se gradi ob pogojih, ki so določeni v tem dovoljenju oziroma v prilogah;

— lahko sodeluje pri obravnavah za določitev lokacije;

— opravlja druge naloge po določbah tega zakona in po posebnih predpisih.

41. člen

Ce se gradi brez lokacijskega dovoljenja ali brez potrdila iz 32. člena tega zakona, odredi občinski organ urbanistične inšpekcije, da se graditev ustavi za čas, dokler investitor ne pridobi lokacijskega dovoljenja oziroma potrdila.

Ce se gradi brez lokacijskega dovoljenja ali brez potrdila iz 32. člena tega zakona na zemljišču, za katero po določbah 24. člena tega zakona ni mogoče izdati lokacijskega dovoljenja, odredi občinski organ urbanistične inšpekcije, da se odstrani objekt ali del objekta na stroške investitorja in vzpostavi prejšnje stanje.

Ce se gradbena dela izvajajo v nasprotju s pogoji, določenimi v lokacijskem dovoljenju ali v nasprotju s potrdilom iz 33. člena tega zakona, odredi občinski organ urbanistične inšpekcije, da se v določenem roku odpravijo ugotovljene pomanjkljivosti.

Ce se pomanjkljivosti ne dajo odpraviti ali če investitor nadaljuje dela kljub izdanemu ukrepu iz prvega odstavka tega člena, mora odrediti občinski organ urbanistične inšpekcije, da se v določenem roku ali del objekta na stroške investitorja in da se vzpostavi prejšnje stanje.

Določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za objekte, ki so bili dokončani brez lokacijskega dovoljenja oziroma potrdila ali v nasprotju s temi akti.

Pritožba zoper odločbo o ukrepih iz prejšnjih odstavkov ne zadrži izvršitve odločbe.

Upravno izvršbo za odločbe, izdane po določbah tega člena, opravlja za urbanizem pristojni občinski upravni organ.

42. člen

Republiški urbanistični inšpektorat opravlja te naloge:

— daje občinskim urbanističnim inšpekcijam obvezna navodila in nadzoruje njihovo delo;

— lahko naroči organu občinske urbanistične inšpekcije, da opravi določeno inšpekcijsko dejanje iz pristojnosti občinske inšpekcije, ali pa opravi sam posamezno inšpekcijsko dejanje, ki ga na njegovo zahtevo organ občinske urbanistične inšpekcije ne opravi ali ga ne opravi v določenem roku;

— daje mnenje republiškem sekretariatu za urbanizem za izdajo lokacijskih dovoljenj za objekte širšega regionalnega pomena (21. člen);

— zbira in proučuje poročila občinskih urbanističnih inšpekcij ter predlaga pristojnemu organu ustrezne ukrepe;

— opravlja druge naloge po posebnih predpisih.

VII. KAZENSKKE DOLOČBE

43. člen

Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek delovna ali druga organizacija ali druga pravna oseba, ki kot investitor ali izvajalec:

1. gradi oziroma izvaja dela brez lokacijskega dovoljenja (17. in 18. člen) oziroma brez potrdila za urbanizem pristojnega organa (peti odstavek 32. člena) ali gradi oziroma izvaja dela v nasprotju s lokacijskim dovoljenjem oziroma v nasprotju s potrdilom;

2. opravi zakoličenje objekta brez lokacijskega dovoljenja oziroma v nasprotju z izdanim dovoljenjem ali brez soglasja za urbanizem pristojnega organa ali v nasprotju s predpisi o zakoličenju (33. in 34. člen);

3. kljub odredbi pristojnega organa urbanistične inšpekcije v določenem roku ne odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti ali ne ustavi graditve ali ne odstrani objekta oziroma dela objekta (41. člen).

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo do 500 dinarjev tudi odgovorna oseba delovne ali druge organizacije ali druge pravne osebe.

44. člen

Posameznik, ki stori dejanje iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

Ce stori posameznik dejanje iz prejšnjega odstavka zaradi pridobitve materialne koristi, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev. Obenem z denarno kaznijo se izreče kot varstveni ukrep odvzem objekta ali gradbenega materiala.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Urbanistični projekti, ki so bili izdelani po določbah zakona o urbanističnih projektih (Uradni list SRS, št. 22-127/58), pa jih do dneva, ko začne veljati ta zakon, občinske skupščine niso sprejele, se dopolnijo in sprejmejo po postopku, ki je predpisan s tem zakonom.

Občinske skupščine, ki so sprejele urbanistične projekte na podlagi zakona o urbanističnih projektih, morajo uskladiti sprejete urbanistične projekte z določbami tega zakona do 31. decembra 1967.

Urbanistične projekte, ki so bili predloženi v soglasje republiškem sekretariatu za urbanizem, vrne republiški sekretariat v roku dveh mesecev občinski skupščini v uskladiitev v smislu prejšnjega odstavka, hkrati s strokovnim mnenjem in pripombami.

Republiški sekretariat za urbanizem strokovno pomaga pri usklajevanju urbanističnih projektov po prejšnjih odstavkih.

46. člen

Republiški sekretar za urbanizem izda najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona obvezno strokovno metodološko navodilo za izdelavo urbanističnega programa, urbanističnega načrta, zazidalnega načrta in lokacijske dokumentacije ter v sporazumu z Geodetsko upravo SR Slovenije natančnejše določbe o vsebini in merilu geodetskih osnov in o zakoličenju.

47. člen

Ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. zakon o uporabi zemljišč za gradbene namene (Uradni list LRS, št. 13-46/56);

2. zakon o urbanističnih projektih (Uradni list LRS, št. 22-127/58);

3. zakon o urbanistični inšpekciji (Uradni list SRS, št. 21-120/64);

4. odlok o določitvi krajev, za katere daje soglasje k potrditvi urbanističnega programa sekretariat izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunale zadeve (Uradni list LRS, št. 15-63/59);

5. uredba o izdajanju izjemnih dovoljenj za uporabo zemljišč izven gradbenih okolišev za gradbene namene (Uradni list SRS, št. 29-237/63);

6. odredba o določitvi investicijskih objektov širšega regionalnega pomena, za katere daje soglasje k izjemnim dovoljenjem za uporabo nezazidljivih zemljišč republiški urbanistični inšpektorat (Uradni list SRS, št. 23-148/64);

7. navodilo za izdelavo urbanističnega projekta (Uradni list SRS, št. 1-1/65 in št. 43-239/66).

Na območjih, za katera še ni sprejet urbanistični program po zakonu o urbanističnih projektih ali urbanistični načrt oziroma urbanistični red po tem zakonu, se uporabljajo določbe odlokov o gradbenih okoliših ter določbe uredbe o izdajanju izjemnih dovoljenj za uporabo zemljišč izven gradbenih okolišev za gradbene namene, razen njenih določb v 1. točki 7. člena, dokler ne bo sprejet urbanistični program občine ali urbanistični načrt oziroma urbanistični red po določbah tega zakona.

Akti o zavarovanju zemljišč, ki so bili izdani na podlagi 7. člena zakona o uporabi zemljišč za gradbene namene, ostanejo v veljavi in se izvajajo, dokler ne bodo sprejeti urbanistični programi oziroma regionalni prostorski plani.

48. člen

Odločbe o izjemnih dovoljenjih za uporabo zemljišč za gradbene namene izven gradbenih okolišev, ki so jih pristojni organi izdali na podlagi uredbe o izdajanju izjemnih dovoljenj za uporabo zemljišč izven gradbenih okolišev za gradbene namene do uveljavitve tega zakona, ostanejo v veljavi pod pogoji iz 31. člena tega zakona. Rok veljavnosti odločbe o izjemnem dovoljenju se računa od dneva, ko začne veljati ta zakon.

49. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 350-14/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

120.

Na podlagi četrte alineje 135. in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 28. marca 1967 sprejela

ZAKON

o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena

1. člen

Za komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena se štejejo:

- oskrba naselij z vodo,
- odprava odpadkov in atmosferskih voda,
- čiščenje javnih površin v naselju in odstranjevanje smeti iz zgradb (javna snaga),
- vzdrževanje in opremljanje ulic, trgov in cest v naselju,
- urejanje in komunalno opremljanje mestnega zemljišča,
- oskrba naselij z električno energijo (distribucija električne energije),
- javna razsvetljava,
- mestni potniški promet,
- pogrebna dejavnost ter urejanje in vzdrževanje pokopališč,
- tržnice na drobno,
- tržnice na debelo,
- komunalne storitvene klavnice.

Občinska skupščina lahko določi z odlokom, da se štejejo za komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena tudi:

- urejanje in vzdrževanje parkov in zelenic,
- urejanje in vzdrževanje športnih in drugih rekreacijskih objektov, otroških igrišč in podobno,
- preskrba naselij s plinom,
- preskrba naselij s toplotno energijo,
- javna kopališča,
- varovanje motornih vozil na javnih parkirnih prostorih,
- garažiranje motornih vozil v javnih garažah,
- mestne kafilerije,
- dezinsekcija, dezinfekcija in deratizacija.

2. člen

Komunalne delovne organizacije, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena iz prejšnjega člena, so podjetja in druge samostojne komunalne delovne organizacije (obrtni, servisi, zavodi itd. — v nadaljnjem besedilu: komunalne delovne organizacije).

Za komunalne delovne organizacije veljajo splošni predpisi o podjetjih oziroma zavodih, če niso s tem zakonom posamezna vprašanja posebej urejena.

Za delovne organizacije, ki se ukvarjajo z distribucijo električne energije, veljajo določbe tega zakona, kolikor ni glede teh organizacij z zveznimi predpisi drugače določeno.

3. člen

Da se zavarujejo splošni družbeni interesi ter pravice občanov in organizacij do storitev komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena, ima občinska skupščina nasproti komunalnim delovnim organizacijam poleg pravic in dolžnosti po splošnih predpisih tudi s tem zakonom določene posebne pravice in dolžnosti.

4. člen

Občina je v skladu s programom svojega razvoja dolžna zagotavljati ustrezne materialne in druge možnosti za delovanje komunalnih delovnih organizacij ter za opravljanje in razvoj komunalne dejavnosti.

5. člen

Občinska skupščina lahko predpiše s svojim odlokom obvezno uporabo posameznih komunalnih storitev in način opravljanja teh storitev ter določi pravice in obveznosti občanov in organizacij ter pravice in ob-

veznosti ustrezne komunalne delovne organizacije v zvezi z opravljanjem takih storitev (splošni pogoji za opravljanje in uporabo komunalnih storitev).

6. člen

Komunalna delovna organizacija mora v skladu z značajem svoje dejavnosti stalno in pod enakimi splošnimi pogoji zadovoljevati potrebe občanov oziroma organizacij.

Občinska skupščina lahko določi vrstni red zadovoljevanja potreb občanov oziroma organizacij za primer, kadar komunalna delovna organizacija zaradi objektivnih razlogov ne more zadovoljevati potreb vseh občanov oziroma organizacij, ki jih je dolžna oskrbovati s svojimi storitvami.

7. člen

Komunalna delovna organizacija brez soglasja občinske skupščine ne more spremeniti svoje z ustanovitvenim aktom določene komunalne dejavnosti in je tudi ne more razširiti ali skrečiti.

8. člen

Komunalna delovna organizacija se brez soglasja občinske skupščine ne more spojiti z drugo organizacijo ali pripojiti drugi organizaciji in tudi ne razdeliti na več organizacij.

Prav tako se enota komunalne delovne organizacije brez soglasja občinske skupščine ne more osamosvojiti v samostojno organizacijo ali se pripojiti k drugi organizaciji.

9. člen

Komunalna delovna organizacija mora po naročilu pristojnega občinskega organa opraviti posebej naročena dela, če spadajo taka dela v okviru njene z ustanovitvenim aktom določene komunalne dejavnosti in so ji za to zagotovljena ustrezna sredstva.

10. člen

S komunalnimi napravami za individualne komunalne storitve in proizvode ter z delovnimi sredstvi komunalnih delovnih organizacij gospodarijo te organizacije, kolikor si gospodarjenje s posameznimi napravami investitor ni pridržal in jih dal komunalni delovni organizaciji le v oskrbovanje.

Komunalne naprave za kolektivne komunalne storitve daje občinska skupščina s pogodbo komunalnim delovnim organizacijam v oskrbovanje.

11. člen

Cene oziroma tarife za komunalne storitve in proizvode določajo komunalne organizacije s soglasjem občinske skupščine, kolikor ni za posamezne vrste komunalnih storitev z zveznimi predpisi drugače določeno.

V ceni oziroma tarifi za komunalne storitve in proizvode se posebej določi del, ki je namenjen za redno in investicijsko vzdrževanje komunalnih naprav in delovnih sredstev, lahko pa tudi del, ki je namenjen za razširjeno reprodukcijo komunalnih naprav. Če je v ceni oziroma tarifi določen del za razširjeno reprodukcijo, je komunalna delovna organizacija dolžna vnašati ustrezni del dohodka v svoj poslovni sklad.

12. člen

Če pride v zvezi z dajanjem soglasja iz prejšnjega člena do spora glede posameznih elementov cene ozi-

roma glede potrebnih stroškov komunalne delovne organizacije, lahko zahteva komunalna delovna organizacija, da ugotovi sporni element cene oziroma sporne stroške posebna strokovna komisija; predsednika komisije imenuje predsednik pristojnega okrožnega gospodarskega sodišča, po enega člana pa imenujeta občinska skupščina in komunalna delovna organizacija. Ugotovitev komisije je obvezna za obe stranki.

13. člen

Občinska skupščina potrjuje program komunalne delovne organizacije za zgraditev komunalnih naprav in skrbi, da je v skladu z urbanističnimi plani ter z regionalnimi prostorskimi plani.

Občinska skupščina potrjuje letni plan komunalne delovne organizacije za investicijsko vzdrževanje komunalnih naprav.

14. člen

Občinska skupščina potrjuje statut komunalne delovne organizacije.

15. člen

Z odlokom občinske skupščine ali z aktom o ustanovitvi komunalne delovne organizacije se lahko določi, da daje občinska skupščina soglasje k imenovanju in razrešitvi direktorja komunalne delovne organizacije.

16. člen

Za komunalne zadeve pristojni občinski upravni organ opravlja nadzorstvo nad tem, kako komunalne delovne organizacije opravljajo svoje storitve, kako uresničujejo programe oziroma letne plane svojega dela ter kako izvajajo zakone, odloke in druge sklepe občinske skupščine ter pogodbe, ki so jih sklenile z občinsko skupščino.

17. člen

Komunalna delovna organizacija mora skrbeti za to, da ima javnost vpogled v njeno delo.

Pristojni organi komunalne delovne organizacije morajo obravnavati pripombe in predloge zainteresiranih občanov in organizacij glede dela komunalne delovne organizacije, ki se tiče zadovoljevanja njihovih potreb ter jim na njihovo zahtevo dajati obvestila in pojasnila o takem delu.

Komunalna delovna organizacija mora glede na značaj svoje dejavnosti skladno s statutom občine oziroma z ustanovitvenim aktom dajati poročila o svojem delu.

Komunalna delovna organizacija mora seznaniti občane in organizacije s svojimi splošnimi akti, s katerimi ureja vprašanja, ki se tičejo zadovoljevanja potreb občanov in organizacij.

S statutom občine ali z odlokom občinske skupščine je lahko določeno, kako morajo komunalne delovne organizacije seznanjati javnost s svojim delom ter kako morajo objavljati svoje splošne akte in svoja poslovna poročila.

18. člen

Občinska skupščina lahko določi z ustanovitvenim aktom ali s posebnim odlokom, da sodelujejo pri upravljanju komunalne delovne organizacije predstavniki družbene skupnosti; z istim aktom tudi odloči o tem, ali sodelujejo predstavniki družbene skupnosti v najvišjem organu upravljanja komunalne delovne organizacije ali v posebnem organu, ki ga sestavljajo samo ti predstavniki.

Predstavnik družbene skupnosti imenuje občinska skupščina.

Predstavniki družbene skupnosti sodelujejo v komunalni delovni organizaciji v skladu s statutom komunalne delovne organizacije o vseh vprašanjih, ki se tičejo zadovoljevanja potreb občanov oziroma organizacij.

19. člen

Za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ vodi kataster komunalnih naprav v skladu s posebnim zakonom.

Kataster svojih naprav vodijo tudi komunalne delovne organizacije.

Komunalne delovne organizacije morajo organom iz prvega odstavka tega člena prijaviti vsako spremembo glede naprav, ki se evidentirajo v katastru komunalnih naprav, in sicer najpozneje v tridesetih dneh po izvršeni spremembi.

20. člen

Če opravlja komunalno dejavnost delovna organizacija, katere glavna dejavnost ni komunalna dejavnost, veljajo za tako organizacijo določbe tega zakona le glede komunalne dejavnosti. V takem primeru se opravlja komunalna dejavnost v okviru posebne delovne enote.

21. člen

Če deluje komunalna delovna organizacija na območju dveh ali več občin, se določijo razmerja med občinami glede izvrševanja pravic in dolžnosti nasproti komunalni delovni organizaciji s pogodbo med občinami ali z aktom o ustanovitvi komunalne delovne organizacije.

22. člen

Če je ustanovila komunalno delovno organizacijo krajevna skupnost, ima ta skupnost smiselno enake pravice in dolžnosti, kot jih ima po tem zakonu občinska skupščina, če na podlagi pogodbe s krajevno skupnostjo teh pravic oziroma dolžnosti ne prevzame občinska skupščina. Statut take komunalne delovne organizacije potrjuje občinska skupščina.

23. člen

Če opravlja komunalno dejavnost iz 1. člena tega zakona neposredno občina ali krajevna skupnost, uredi občinska skupščina oziroma krajevna skupnost način opravljanja take dejavnosti s svojim splošnim aktom ob upoštevanju načel tega zakona.

24. člen

Občinske skupščine morajo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje predpise in druge akte o komunalnih delovnih organizacijah z določbami tega zakona.

Komunalne delovne organizacije morajo v enem letu po uveljavitvi tega zakona uskladiti svoje statute in druge splošne akte s tem zakonom ter s predpisi občinske skupščine.

25. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 352-7/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r

121.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija

1. člen

Da bi se ob izvajanju ustavnih načel o omejitvi ponovne izvolitve omogočilo republiškim poslancem in funkcionarjem, da se po preteku časa, za katerega so bili izvoljeni ali imenovani vrnejo v svoj poklic ali pa še naprej aktivno sodelujejo v družbeno-političnem delu, kakor tudi zaradi uresničevanja pogojev za krepitev njihove odgovornosti, se s tem zakonom urejajo pogoji dela in pravice republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija.

2. člen

Občani, ki jim je z izvolitvijo ali z imenovanjem zaupano opravljanje javne funkcije, imajo pravico, da se po prenehanju te funkcije vrnejo v delovno organizacijo, v kateri so imeli stalno delovno mesto, in da v skladu z zakonom in statutom te organizacije delajo na istem ali ustreznem drugem delovnem mestu.

Občani, ki so opravljali funkcijo republiškega poslanca ali drugo funkcijo, določeno s tem zakonom, imajo pravico, da po svoji izbiri nadaljujejo delo v Skupščini SR Slovenije ali v drugem organu in sicer za čas in ob pogojih, določenimi s tem zakonom.

3. člen

Republiškim poslancem in funkcionarjem, ki jim je prenehala njihova funkcija, zaupa Skupščina SR Slovenije opravljanje zadev v okviru svojega delovnega področja, pri čemer upošteva njihove izkušnje in posle, ki so jih opravljali.

Pri opravljanju zadev, ki se zaupajo poslancem in funkcionarjem po prenehanju njihove funkcije, imajo ti pravice in dolžnosti, ki so določene s poslovníkom Skupščine SR Slovenije oziroma s splošnim aktom organa, v katerem delajo.

Za svoje delo imajo ti poslanci in funkcionarji pravico do osebnega dohodka.

4. člen

Pravico po tem zakonu pridobijo republiški poslanci in funkcionarji na svojo zahtevo.

5. člen

Republiški poslanci in funkcionarji, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije in ki so za opravljanje teh funkcij dobivali osebni dohodek ali stalno nagrado, nadaljujejo z delom po določbah tega zakona za čas enega leta od dneva, ko jim je prenehala funkcija.

Pravice iz prvega odstavka tega člena imajo tudi predsednik in sodniki Ustavnega sodišča SR Slovenije, Vrhovnega sodišča SR Slovenije in Višjega gospodarskega sodišča v Ljubljani.

6. člen

Republiški poslanci, funkcionarji Skupščine SR Slovenije, predsednik in člani Izvršnega sveta, republiški sekretarji, tajnik Skupščine SR Slovenije in sekretar Izvršnega sveta, ki so na teh funkcijah prebili dvanajst ali več let, nadaljujejo delo po določbah tega zakona za čas treh let od dneva prenehanja funkcije; če pa so na teh funkcijah prebili dvajset ali več let, nadaljujejo delo za čas šestih let od dneva prenehanja funkcije.

Pravice iz prvega odstavka tega člena imajo tudi: predsednik in sodniki Ustavnega sodišča SR Slovenije, predsednik Vrhovnega sodišča SR Slovenije in Višjega gospodarskega sodišča v Ljubljani, javni tožilec SR Slovenije in javni pravobranilec SR Slovenije.

7. člen

Pri ugotavljanju časa, po katerem se po določi prejšnjega člena določa rok, do katerega republiški poslanci in funkcionarji nadaljujejo delo, se vračuna ves čas, prebit na katerikoli funkciji iz 6. člena tega zakona, in čas, ki so ga prebili kot poslanci Zvezne skupščine ali Skupščine SR Slovenije prejšnjih sklicev, če so prejeli osebni dohodek za opravljanje volilne funkcije.

V čas iz prejšnjega odstavka se šteje tudi čas, ki so ga republiški poslanci in funkcionarji prebili pri poklicnem opravljanju ustreznih družbeno-političnih funkcij v zveznih in drugih organih ali organizacijah, pa so za to prejeli osebni dohodek, kakor tudi čas, ki so ga prebili na najvišjih položajih v JLA. Te funkcije in položaje določi s svojim sklepom Administrativna komisija Skupščine SR Slovenije.

Sklep Administrativne komisije Skupščine SR Slovenije iz prejšnjega odstavka potrdi Republiški zbor Skupščine SR Slovenije.

8. člen

Republiški poslanec ali funkcionar, ki je podal ostavko ali je bil razrešen dolžnosti pred potekom časa, za katerega je bil izvoljen oziroma imenovan, ima vse pravice po tem zakonu, kakor da bi ostal na funkciji do konca časa, za katerega je bil izvoljen oziroma imenovan, razen, če z aktom o razrešitvi ni drugače določeno.

9. člen

Voljeni funkcionarji najvišjih organov Zveze komunistov Slovenije, Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, Republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije in Zveze združenj borcev NOV Slovenije imajo po prenehanju funkcije v teh organizacijah pravice po tem zakonu, če so za opravljanje funkcij v teh organizacijah prejeli stalno nadomestilo osebnega dohodka in če so pred to funkcijo opravljali katero od funkcij iz 6. člena tega zakona.

Na predlog organizacij iz prvega odstavka tega člena določi Administrativna komisija Skupščine SR Slovenije s sklepom najvišje funkcije v teh organizacijah, katerih izvrševanje ustvarja pravice iz prvega odstavka tega člena. Sklep Administrativne komisije Skupščine SR Slovenije potrdi Republiški zbor Skupščine SR Slovenije.

10. člen

Republiški poslanci in funkcionarji, določeni s tem zakonom, nadaljujejo delo v Skupščini SR Slovenije.

Administrativna komisija Skupščine SR Slovenije lahko odredi, da republiški poslanec ali funkcionar na-

daljuje delo v drugem organu ali organizaciji, v soglasju s tem organom oziroma organizacijo.

11. člen

Znesek osebnega dohodka poslanca ali funkcionarja, ki nadaljuje delo v smislu določb tega zakona, se določa po ustreznih določbah odloka o povračilih poslancem in funkcionarjem Skupščine SR Slovenije, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije.

Ti poslanci in funkcionarji imajo tudi druge pravice po odloku o povračilih poslancem Skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije, razen pravice do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem poslanske funkcije in pravice na brezplačen prevoz.

12. člen

Odločbo o tem, da poslanec oziroma funkcionar nadaljuje delo po določbah tega zakona, sprejme Administrativna komisija Skupščine SR Slovenije.

Administrativna komisija določi s svojo odločbo tudi znesek osebnega dohodka poslanca oziroma funkcionarja, ki nadaljuje delo.

13. člen

Pravica do osebnega dohodka in druge pravice po določbah tega zakona začnejo teči od prvega dneva naslednjega meseca po mesecu, v katerem je vložena zahteva za uresničenje teh pravic.

14. člen

Osebni dohodek določen po določbah tega zakona, se šteje kot osebni dohodek, ki služi za ugotavljanje pokojninske osnove po obstoječih predpisih.

Od zneska osebnega dohodka, določenega po določbah tega zakona, se plačajo prispevki za socialno zavarovanje in drugi prispevki po obstoječih predpisih. Za čas, za katerega se ta osebni dohodek prejema, se podaljšuje socialno zavarovanje.

15. člen

Delo in pravice na podlagi tega zakona prenehajo republiškemu poslancu in funkcionarju:

1. na njegovo zahtevo;
2. ko se drugje zaposli in prejema osebni dohodek ali nadomestilo osebnega dohodka na drugi podlagi;
3. ko se upokoji po obstoječih predpisih;
4. ko dopolni 65 let starosti.

16. člen

Z dnem ko začne veljati ta zakon, preneha veljati določba drugega odstavka 13. točke odloka o povračilih poslancem Skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 21-115/66).

17. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.
St. 020-30/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

122.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o voznih olajšavah za skupinska potovanja mladine in otrok

1. člen

Mladina in otroci imajo do konca leta 1967 pri skupinskih potovanjih pravico do popusta pri železniških prevozi v višini, ki bo določena s pogodbo iz 3. člena tega zakona:

1. za šolske izlete dijakov in za znanstvene ekskurzije študentov;
2. za skupinska potovanja pionirjev in članov Zveze mladine Jugoslavije;
3. za mladino in otroke, kadar v skupinah potujejo v okrevališča, počitniške kolonije in domove ali na taborjenja;
4. za potovanja mladinskih skupin članov Zveze organizacij za telesno kulturo Jugoslavije, Počitniške zveze Jugoslavije, Zveze izvidnikov Jugoslavije in Planinske zveze Jugoslavije.

Pravica do popusta se uveljavlja na podlagi potrdila organizatorja potovanja, da člani skupine izpolnjujejo pogoje iz ustrezne točke prejšnjega odstavka. Skupina mora šteti najmanj pet oseb.

2. člen

Nadomestilo za vozne olajšave iz prejšnjega člena se zagotovi iz republiških sredstev.

3. člen

Višina popusta in drugi natančnejši pogoji o priznavanju voznih olajšav iz 1. člena tega zakona ter obračunavanje nadomestila se uredijo s pogodbo, ki jo v okviru razpoložljivih sredstev, določenih v ta namen, sklene republiški sekretar za gospodarstvo z Združenim železniškim transportnim podjetjem Ljubljana.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 34-51/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

123.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 150. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Socialno-zdravstvenega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o kritju primanjkljajev, nastalih do leta 1966 v zdravstvenem zavarovanju kmetov

1. člen

Če ostane v skladu zdravstvenega zavarovanja kmetov pri komunalni skupnosti socialnega zavarova-

nja kmetov primanjkljaj tudi potem, ko so bile izterjane neizpolnjene obveznosti po 28. členu zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 36-377/65), predpiše skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov izredni prispevek kmetov-zavarovancev.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-99/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

124.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o dopolnitvi zakona o prisilni izterjavi prispevkov in davkov občanov

1. člen

V 8. členu zakona o prisilni izterjavi prispevkov in davkov občanov (Uradni list SRS, št. 11-106/65) se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Dejanje iz prejšnjega odstavka sme izvrševalec opraviti le, če je v odločbi organa, ki opravlja prisilno izterjavo, tako odredeno.«

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 712-1/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

125.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 28. marca 1967 sprejela

ZAKON

o odpravi republiške komisije za ugotovitev pokojninske dobe

1. člen

Odpravi se republiška komisija za ugotovitev pokojninske dobe, ki je bila ustanovljena z zakonom o republiški komisiji za ugotovitev pokojninske dobe (Uradni list SRS, št. 20-222/65).

2. člen

Arhiv in drugo gradivo odpravljene komisije prevzame republiški zavod za socialno zavarovanje v skladu z določbami 9. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 1-10/67).

3. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o republiški komisiji za ugotovitev pokojninske dobe (Uradni list SRS, št. 20-222/65).

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 021-58/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

126.

Na podlagi 150. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Socialno-zdravstvenega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o soglasju k določitvi stopenj osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter prispevka za otroški dodatek

I

Daje se soglasje k sklepu skupščine Republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev z dne 30. marca 1967, s katerim je določena za čas od 1. januarja 1967 dalje:

— stopnja osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje v višini 12,2% od kosmatega

zneska osebnih dohodkov, pri čemer znaša stopnja, po kateri se vlagajo sredstva v rezervo tega sklada, 1% od kosmatega zneska osebnih dohodkov;

— stopnja prispevka za otroški dodatek v višini 1,8% od kosmatega zneska osebnih dohodkov.

II

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem listu SRS«.

Št. 19-2/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

127.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967

ODLOK

o načrtu statističnih raziskovanj za leto 1967

1. Sprejme se načrt statističnih raziskovanj za leto 1967, ki imajo pomen za Socialistično republiko Slovenijo.

2. Načrt statističnih raziskovanj za leto 1967 je sestavni del tega odloka in je objavljen skupaj z njim.

3. Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 05-4/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

Načrt statističnih raziskovanj za leto 1967

Zap. št.	Raziskovanje	Vsečina	Kdo mora dati podatke	Obveznost statistične službe	Prvi rezultati obdelave	Stroški dinarjev
1	2	3	4	5	6	7
Demografska statistika						
1.	Letna registracija prebivalstva, obrazec Reg-P	Število stalnih prebivalcev po spolu, aktivnosti, posebej kmečkih prebivalcev po aktivnosti in kmečkih prebivalcev, število hiš in gospodinjstev	Vsi matični in prijavni uradi	Zbiranje, kontrola — izdelava letnega pregleda prebivalstva SRS	31/5	3.000
2.	Mesečna služba selitvenega gibanja obr. Reg-1	Podatki o stalni menjavi bivališča (naselja) po podatkih o rojstvu, poklicu, spolu, družinskem stanu, narodnosti, državljanstvu, zaposlitvi, prejšnjem (bodočem) bivališču, razlogu selitve	Vsi matični in prijavni uradi	Zbiranje, kontrola, obdelava, izdelava letnega pregleda	10. v mesecu	57.000

Zap. št.	Raziskovanje	Vsebina	Kdo mora dati podatke	Obveznost statistične službe	Prvi rezultati obdelave	Stroški dinarjev
1	2	3	4	5	6	7
3.	Posvojitve — obrazec Dem-B	Podatki o posvojencu, očetu, materi, posvojitelju, posvojiteljici (rojstni podatki, bivališče, poklic, položaj v poklicu, datum posvojitve, spol)	Matični uradi mesečno do 3. v mesecu	Zbiranje, kontrola, obdelava — Letna izdelava tabel	15/4	500
Industrijska statistika						
1.	Problematika industrijskega podjetja (IND-1 priloga)	Proizvodnja, oskrba z domačim reprodukcijskim materialom, oskrba z uvoženim repr. materialom, oskrba z elek. pog. mater., embalažo in prometnimi sredstvi, prodaja, kreditna sredstva, ostalo, kar vpliva na proizvodnjo, gospodarske investicije v izvajanju	Vsa industrijska podjetja 6. v mesecu	Zbiranje, kontrola — izdelava poročila in pojasnila h komentarjem	20. v mesecu	5.000
2.	Mesečno progno- stično poročilo industrijskega podjetja KT-1	Pričakovanje obsega industrijske proizvodnje v mesecu in problematika k spremembam v proizvodnji	Izbrana industrijska podjetja 20. v mesecu	Zbiranje, kontrola — izdelava mesečnega indeksa pričakovane proizvod., delno tudi za potrebe gospod. zbornice SRS	25. v mesecu	3.000
Statistika obrti						
1.	Spremembe v stanju obrtniških organizacij obrazec Obrt-1	Številčno stanje organizacij in spremembe v polletju za družbeno in zasebno obrt	Občinske skupščine	Zbiranje, kontrola, obdelava, tabeliranje rezultatov	31/3 in 31/8	
2.	Vključevanje vajencev v obrt obrazec Obrt-2	Začetno in končno stanje števil vajencev s spremembami v polletju po strokah	Občinske skupščine	Zbiranje, kontrola, obdelava, tabeliranje rezultatov	31/3 in 31/8	
3.	Zasebni sektor obrti obrazec Obrt-3	Število zaposlenih po strokah	Občinske skupščine	Zbiranje, kontrola, obdelava, tabeliranje rezultatov	31/3	
4.	Zaposleni v družbeni obrti obrazec Obrt-4	Zaposleni v obrti po strokah	Družbene obrtne organizacije	Zbiranje, kontrola, obdelava, tabeliranje rezultatov	31/3 in 31/8	Stroški za vse štiri skupaj so 6.500 dinarjev
Statistika gradbeništva						
1.	Poročilo o poslovnem stanju v podjetju GRADB-EV	Poslovno stanje, vrednost opravljenih del, zaposleni, neplačane situacije, investicije	Gradbena podjetja	Obdelava, ocena proizvodnje	10. v mesecu	200
Komunalna statistika						
1.	Letno poročilo o investicijah, izdatkih in tarifah za komunalne storitve obr. K-1	Investicije po virih sredstev, namenu porabe in mestih; graditev, obnova in modernizacija novih in obnovljenih naprav; izdatki občine za kolektivne komunalne storitve; tarife za nekatere komunalne storitve	Vse občine 20/3	Zbiranje kontrola — izdelava letnega statističnega gradiva za potrebe gosp. zbornice SRS	30. aprila	
2.	Polletno poročilo o komunalnih organizacijah in njihovih dejavnostih K-2	Podatki o dejavnostih, ki jih opravlja komunalna organizacija, organizacijska oblika in poslovanje organizacije	Občine 10/1 in 10/7	Zbiranje, kontrola — izdelava letnega statističnega gradiva	20. februar 20. avgust	
3.	Polletno poročilo komunalnih organizacij in stanovaljskih podjetij K-3	Doseženi dohodki in odstopljena sredstva, zaposleni in vajenci, strokovni delavci in vajenci v obrtni dejavnosti	Komunalne organizacije 1/3 in 15/7	Isto kot pod (2)	31. marec 31. avgust	K ₁ , K ₂ , K ₃ skupaj 7.000

18. Jože Erjavec, referent za zemljiški kataster, katastrski urad, Murska Sobota;
19. Jožef Erjavec, zasebni kmetovalec, Lipovci 61;
20. Franc Farič, sekretar, Vinogradniški živinorejski kombinat, Ljutomer;
21. Jože Feher, ravnatelj, Osnovna šola, Genterovci;
22. Geza Fister, obratovodja mlina »Mlinopek«, Murska Sobota;
23. Anton Flegar, ravnatelj, Osnovna šola, Kuzma;
24. Rudolf Gjergjek, direktor, Kmetijska za- druga, Grad;
25. Franc Gregor, kmetijski tehnik, KIK »Pomurka«, Murska Sobota, obrat za kooperacijo, DE Beltinci;
26. Ciril Grosičar, upokojenec, Slatina Radenci 17;
27. Ludvik Gumilar, trgovski poslovodja, trgovsko podjetje »Potrošnik«, poslovalnica »Tehnopro- met«, Murska Sobota;
28. Štefan Hašaj, zasebni kmetovalec, Brezovci 76;
29. Marjeta Hojč, tkalka, Mariborska tekstilna tovarna, Maribor, obrat Ljutomer;
30. Avgust Holsedl, zasebni kmetovalec, Kra- marovci 8;
31. Gizela Horvat, učiteljica, Osnovna šola, Lendava;
32. Ivan Horvat, knjigovodja, KIK »Pomurka« Murska Sobota, obrat za kooperacijo;
33. Ivan Horvat, zasebni kmetovalec, Moravci 54;
34. Jože Horvat, trgovski poslovodja, podjetje »Dinos«, Murska Sobota;
35. Jože Horvat, kmetijski tehnik, Kmetijska zadruga »Napredek«, Prosenjakovci, DE Ratkovci;
36. Marija Horvat, učiteljica, Osnovna šola, Mo- ščanci;
37. Milan Horvat, učitelj, Osnovna šola, Bel- tinci;
38. Jože Kamenšek, ravnatelj, Osnovna šola, Bodonci;
39. Vera Kaučič, tkalka, Mariborska tekstilna tovarna, Maribor, obrat Ljutomer;
40. Aleksander Kerčmar, zasebni kmetovalec, Križevci 38;
41. Božidar Kert, profesor, Ekonomska srednja šola, Murska Sobota;
42. Lojzka Kirič, vinogradniška delavka, Vино- gradniško gospodarstvo, Kapela;
43. Ludvik Klančar, upokojenec, Radenci 47a;
44. Jože Kočon, tajnik, Kmetijska zadruga, Len- dava;
45. Milan Kocuvan, upokojenec, Gornja Radgo- na, Maistrov trg 2;
46. Janez Kočar, upokojenec, Tešanovci 8;
47. Drago Kolmanič, trgovski poslovodja, Tr- govsko podjetje »Potrošnik«, Murska Sobota;
48. Jožef Kolmanko, zasebni kmetovalec, Veče- slavci 37;
49. Kristina Kološa, medicinska sestra, Zdrav- stveni dom, Murska Sobota;
50. Matija Koren, tajnik, Elektroindustrija in splošna montaža, Maribor, obrat Lendava;
51. Anton Korošak, zasebni kmetovalec, Videm ob Ščavnici 2;
52. Peter Korpič, zasebni kmetovalec, Cepin- ci 147;
53. Alojz Kos, analitik, Splošno gradbeno pod- jetje »Pomurje«, Murska Sobota;
54. Franc Kos, v. d. sekretarja, »Agroservis«, Murska Sobota;
55. Franc Koštric, kletar, KIK »Pomurka« Murska Sobota, obrat za kmetijstvo, Rakičan, PE Len- dava;
56. Franc Kreft, zasebni kmetovalec, Krog 120;
57. Štefan Kuhar, zasebni kmetovalec, Teša- novci 83;
58. Martin Kurnik, delavec, Opekarna, Gornja Radgona;
59. Tone Ladinek, ravnatelj, Dom počitka, Ra- kičan;
60. Jožica Lang, učiteljica, Osnovna šola, Roga- šovci, oddelek, Serdica;
61. Ernest Lanjšček, skladiščnik, Kmetijska za- druga »Napredek«, Prosenjakovci;
62. Janez Lazar, gradbeni delovodja, Splošno gradbeno podjetje »Pomurje«, Murska Sobota;
63. Marija Lebar, gospodinja, Murska Sobota, Vrtna 4;
64. Mirko Lebarič, tajnik, občinski sindikalni svet, Ljutomer;
65. Vera Likar, referent za proračun, Skupščina občine Lendava;
66. Franc Magaši, ravnatelj, Osnovna šola, Bo- gojina;
67. Drago Mastinšek, elektrotehnik, Elektro Maribor-okolica, obrat, Gornja Radgona;
68. Truda Meglič, učiteljica, Posebna šola, Gor- nja Radgona;
69. Štefan Mesarič, upokojenec, Bratonci 85;
70. Franc Mulec, zasebni kmetovalec, Sratov- ci 20;
71. Franc Nagy, zasebni kmetovalec, Dobrov- nik 10;
72. Ludvik Nemec, učitelj, Osnovna šola Mar- kovci;
73. Štefan Nemec, zasebni kmetovalec, Turni- šče 218;
74. Viktor Novosel, vodja enote, obrtno ko- munalno podjetje, Lendava;
75. Franc Obal, zastopnik, Zavarovalnica, Mur- ska Sobota;
76. Jože Osterc, agronom, Kmetijska zadruga, Križevci pri Ljutomeru;
77. Franc Pal, vodja splošnega sektorja, Indu- strija nafte »Nafta«, Lendava;
78. Karel Peček, mlekar, KIK »Pomurka«, Mur- ska Sobota, obrat Tovarna mlečnega prahu;
79. Martin Pelcl, strojnik, Kmetijski kombinat, Gornja Radgona, obrat, Janžev vrh;
80. Jolanda Peterka, predelavka, Tovarna pe- rila »Mura«, Murska Sobota;
81. Štefan Podlesek, zasebni kmetovalec, Pre- danovci 19;
82. Jožef Pojbič, direktor KIK »Pomurka«, Murska Sobota, obrat za gozdno in lesno predelavo;
83. Jože Poštrak, ekonomist, »Elrad«, Gornja Radgona;
84. Marjeta Ramovič, knjigovodja, Industrija nafte »Nafta«, Lendava;
85. Teodor Ratkai, Andrejci 60;

86. Ignac Ritlop, kmetijski tehnik, KIK »Pomurka«, Murska Sobota, obrat za kooperacijo, DE Beltinci;
87. Irena Serec, trgovska pomočnica, Trgovsko podjetje »Merkur«, Murska Sobota, poslovalnica »Samopostrežba«;
88. Bela Sever, tajnik, Pomurska turistična zveza, Murska Sobota;
89. Alojz Solar, zasebni kmetovalec, Dolnji Slaveči 63;
90. Janez Sreš, socialni delavec, Vzgojališče, Verzej;
91. Edvard Stojko, predmetni učitelj, Gimnazija, Murska Sobota;
92. Ivan Stojko, zasebni kmetovalec, Veščica pri Ljutomeru 15;
93. Alojz Sukič, delovni inšpektor, Skupščina občine Murska Sobota;
94. Marica Sattaron, zasebna kmetovalka, Rogasovec 82;
95. Anon Sandor, delavec, KIK »Pomurka«, Murska Sobota, obrat Tovarna mesnih izdelkov;
96. Franc Saupri, kmetijski tehnik, Vinogradniško živinorejski kombinat, Ljutomer;
97. Rudolf Savel, skladiščnik, KIK »Pomurka«, Murska Sobota, DE Martjanci;
98. Jože Simonka, vodja faze, Industrija dežnikov in pletenin, Lendava;
99. Janez Sinkec, šef krajevnega urada, Skupščina občine Murska Sobota, krajevni urad Rogasovec;
100. Jože Skrlec, prometni referent, »Mleko-promet«, Ljutomer;
101. Alojz Spindler, komercialist, »Tehnostroj«, Ljutomer;
102. Jože Ternar, urednik, »Pomurska založba«, Murska Sobota;
103. Ivan Topolinjak, traktorist, Kmetijski kombinat, Gornja Radgona;
104. Ilija Torbica, referent, Skupščina občine Murska Sobota;
105. Jože Tratnjek, zasebni kmetovalec, Lipovci 107;
106. Katarina Török, šivilja, Industrija dežnikov in pletenin, Lendava;
107. Anton Utroša, upokojenec, Crenšovec 128;
108. Geza Vida, kmetijski tehnik, Kmetijska zadruha »Napredek«, Prosenjakovci;
109. Ivanka Vidic, skladiščnik, Mariborska tekstilna tovarna, Maribor, obrat, Ljutomer;
110. Marija Vild, socialna delavka, Tovarna perila »Mura«, Murska Sobota;
111. Manca Vodenik, blagajničarka, Skupščina občine Gornja Radgona;
112. Karel Vučko, kolar, Komunalno podjetje Murska Sobota;
113. Jolanka Zadravec, zasebna kmetovalka, Selo 64;
114. Katarina Zelko, šivilja, Industrija dežnikov in pletenin, Lendava;
115. Franc Zmazek, zasebni kmetovalec, Gajševci 14;
116. Darinka Zorec, vodja pravne službe, Pomurska kreditna banka, Murska Sobota;
117. Renata Zupančič, likvidator osebnih dohodkov, Splošna bolnica, Murska Sobota;
118. Alojz Žerdin, zasebni kmetovalec, Lipa 160;
119. Koloman Žilavec, ekonomist, Pomurska kreditna banka, Murska Sobota;

120. Oto Zunec, predmetni učitelj, Osnovna šola »Ivana Cankarja«, Ljutomer.

Št. 111-12/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

132.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter v zvezi s petim odstavkom 14. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-116/67) je Republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 20. aprila 1967 sprejel

SKLEP

o ustanovitvi in imenovanju iniciativnega odbora za konstituiranje republiške izobraževalne skupnosti

I

Ustanovi se iniciativni odbor za konstituiranje republiške izobraževalne skupnosti, ki ima predsednika, tajnika in 9 članov.

II

Iniciativni odbor organizira in pripravi v skladu z določbami 15. in 16. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji konstituiranje republiške izobraževalne skupnosti.

III

V iniciativni odbor za konstituiranje republiške izobraževalne skupnosti se imenujejo:

za predsednika:

Rudi Čačinovič, član Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije,

za tajnika:

Mirko Tušek, predsednik sklada SR Slovenije za šolstvo,

za člane:

Geza Čahuk, podpredsednik republiškega odbora sindikata družbenih služb Slovenije,

Marjan Javornik, predsednik komisije za politično in idejno delo pri glavnem odboru SZDL Slovenije,

Boris Lipužič, namestnik republiškega sekretarja za prosveto in kulturo,

Bogomir Lužnik, direktor Zavoda za šolstvo SRS,

2 člana imenuje v iniciativni odbor univerza v Ljubljani,

2 člana imenuje v iniciativni odbor Gospodarska zbornica SR Slovenije,

1 člana imenuje v iniciativni odbor Združenje visokošolskih zavodov, Maribor.

Št. 111-56/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

133.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter v zvezi s 5. členom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o cestnem skladu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 12-80/67) je Republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 20. aprila 1967 sprejel

SKLEP

o imenovanju predsednika in članov upravnega odbora cestnega sklada SR Slovenije

I

Dosedanjemu upravnemu odboru cestnega sklada SR Slovenije poteče mandatna doba 28. maja 1967.

II

V upravni odbor cestnega sklada SR Slovenije se imenujejo za dobo štirih let:

za predsednika:

Alojz Žokalj, dosedanji predsednik upravnega odbora cestnega sklada SR Slovenije;

za člane:

Janez Bukovec, višji predavatelj, Ekonomska fakulteta, Ljubljana;

Alojz Briški, namestnik republiškega sekretarja za notranje zadeve;

Tone Dobrajc, podpredsednik, Skupščina občine Maribor;

Stane Gorjanc, direktor tovarnega prometa, Intervropa, Koper;

ing. Lado Kotnik, tehnični direktor, Cestno podjetje, Novo mesto;

Janez Lanščak, predsednik, Skupščina občine Murska Sobota;

Danijel Lepin, glavni republiški prometni inšpektor, republiški sekretariat za gospodarstvo;

Ivan Markovčič, v. d. direktorja, Cestno podjetje, Nova Gorica;

Viktor Zupančič, poslanec Republiškega zbora Skupščine SR Slovenije;

za dobo dveh let za člane:

Franc Bajc, direktor, Avtobusno podjetje »Izletnik«, Celje;

ing. Lojze Blenkuš, samostojni svetnik za gradbene zadeve, Republiški sekretariat za urbanizem;

ing. Rudolf Cimolini, direktor Skupnosti cestnih podjetij SR Slovenije;

dr. Danilo Dougan, predsednik, Turistična zveza Slovenije;

Lado Košiček, sekretar, Avto-moto zveza Slovenije;

Anton Mravljak, direktor, Cestno podjetje, Maribor;

Rajko Novak, pomočnik direktorja, trgovsko podjetje »Petrol«, Ljubljana;

ing. Ivo Pinterič, direktor, »Cementarna«, Trbovlje;

Drago Vončina, vodja splošne službe, Rudnik svinca in topilnica, Mežica;

Franc Vrečar, direktor tovarnega prometa, »Ljubljana-transport«, Ljubljana.

Št. 111-5/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

134.

Na podlagi drugega odstavka 1. člena zakona o posebni arbitraži za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja (Uradni list SRS, št. 16-117/67) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. V posebno arbitražo za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja se imenujejo:

za predsednika:

dr. Slavko Zore, družbeni delavec, Ljubljana;

za namestnika:

dr. Rudolf Obračunč, družbeni delavec, Ljubljana;

za člana:

dr. Jože Benigar, predsednik odbora za zdravstvo in socialno politiko Republiškega zbora Skupščine SR Slovenije;

za namestnika:

France Bricelj, vodja skupine za delovna razmerja in socialno zavarovanje v republiškem sekretariatu za delo;

za člana:

Ladislav Škraban, strokovni sodelavec v sekretariatu Izvršnega sveta;

za namestnika:

Jože Piano, svetovalec v republiškem sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo.

II. Pogodbene stranke imenujeta v posebno arbitražo po enega člana.

Št. 021-42/67

Ljubljana, dne 21. aprila 1967.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Janko Smole l. r.